

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 8Cb/359/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6400899137
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6400899137.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan, v právnej veci žalobcu: S. W., Y.. XX.XX.XXXX, W. XX/XX, XXX XX Y. E., v konaní zast. Advokátskou kanceláriou ADIUVANTE s. r. o., IČO: 52 341 046, so sídlom: Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo, IČO: 00 176 192, so sídlom: Pod Donátom 3, 965 01 Žiar nad Hronom, v konaní zast. advokátkou: JUDr. Lenka Balážiová, so sídlom: Bystrická 1029/101, 966 81 Žarnovica, o zaplatenie 52.618,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 16.276,37 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 11,21 % ročne zo sumy 11.217,92 eur od 9.3.2001 do zaplatenia, a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.058,45 eur od 22.6.2012 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.906,92 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.906,92 eur od 4.10.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15.760,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,49 % ročne zo sumy 829,85 eur od 10.10.2003 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 14.930,72 eur od 4.10.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

V. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 64 %.

o d ô v o d n e n i e :

Konanie v predmetnej veci začalo dňa 17.8.2000, t.j. za účinnosti procesného predpisu Zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Od 1.7.2016 nadobudol účinnosť procesný predpis Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Označenie „návrh“ je nahradený termínom „žaloba“, účastníci konania sú v rozhodnutí označení ako „strany sporu“, resp. „žalobca“ a „žalovaný“.

Čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil (§ 220 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 17.8.2000, dňa 31.5.2002 a dňa 28.1.2003 proti žalovanému domáhal náhrady ušlého zisku spolu s prísľušenstvom. Podané žaloby v priebehu konania rozširoval.

2. Súd spojil uznesením č.k. 8Cb/359/2000-255 zo dňa 20.6.2018 na spoločné konanie konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 12Cb/153/2002, 12Cb/35/2003 a 8Cb/359/2000, ktoré sa ďalej viedli pod sp. zn. 8Cb/359/2000.

3. Súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby uznesením č.k. 8Cb/359/2000-378 zo dňa 3.10.2018.

3.1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 24.950,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 19,25 % ročne zo sumy 331,16 € od 17.8.1996 do zaplata; zo sumy 933,28 € od 17.9.1996 do zaplata; zo sumy 933,28 € od 17.10.1996 do zaplata; zo sumy 933,28 € od 17.11.1996 do zaplata; zo sumy 933,28 € od 17.12.1996 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.1.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.2.1997 do zaplata; 987,01 € od 17.3.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.4.1997 do zaplata; 987,01 € od 17.5.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.6.1997 do zaplata; zo sumy 57,97 € od 16.8.1996 do zaplata; zo sumy 163,38 € od 16.9.1996 do zaplata; zo sumy 163,38 € od 16.10.1996 do zaplata; zo sumy 163,38 € od 16.11.1996 do zaplata; zo sumy 163,38 € od 16.12.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 16.1.1997 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 16.2.1997 do zaplata; zo sumy 140,11 € od 16.3.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.7.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.8.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.9.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.10.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.11.1997 do zaplata; zo sumy 987,01 € od 17.12.1997 do zaplata; zo sumy 1 046,41 € od 17.1.1998 do zaplata; zo sumy 1 046,41 € od 17.2.1998 do zaplata; zo sumy 1.046,41 € od 17.3.1998 do zaplata; zo sumy 1 046,41 € od 17.4.1998 do zaplata; zo sumy 1.046,41 € od 17.5.1998 do zaplata; zo sumy 1.046,41 € od 17.6.1998 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.8.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.9.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.10.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.11.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.12.1996 do zaplata; zo sumy 189,97 € od 17.1.1997 do zaplata; zo sumy 201,56 € od 17.2.1997 do zaplata a zo sumy 190,83 € od 17.3.1997 do zaplata.

3.2. Žalobca žiadal žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 10.906,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 19,25 % ročne zo sumy 615,33 € od 17.06.1998 do zaplata, zo sumy 48,55 € od 17.07.1998 do zaplata, zo sumy 658,57 € od 17.01.1999 do zaplata, zo sumy 5,31 € od 17.02.1999 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.01.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.02.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.03.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.04.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.05.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.06.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.07.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.08.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.09.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.10.2000 do zaplata, zo sumy 798,26 € od 17.11.2000 do zaplata a zo sumy 798,26 € od 17.12.2000 do zaplata.

3.3. Napokon žalobca žiadal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 15.760,57 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 19,25 % ročne zo sumy 414,92 € od 17.02.1999 do zaplata, zo sumy 414,92 € od 17.03.1999 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.01.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.02.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.03.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.04.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.05.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.06.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.07.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.08.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.09.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.10.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.11.2000 do zaplata, zo sumy 621,11 € od 17.12.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.02.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.03.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.04.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.05.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.06.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.07.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.08.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.09.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.10.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.11.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.12.2000 do zaplata, zo sumy 192,27 € od 15.01.2001 do zaplata, zo sumy 51,95 € od

sumu 751.663,- Sk. V tomto prípade sa však táto suma nedelí na časť v podiele 66,98 % ako ušlý zisk, a 33,02 % ako priamu škodu, nakoľko žalobca uplatňuje v konaní sp. zn. 8Cb 359/2000 časť priamej škody vo výške 261.321,- Sk. Preto zo sumy 751.663,- Sk pripadá 261.321,- Sk - na sumu priamej škody a 490.342,- Sk - na sumu ušlého zisku. Žalobca v písomných podaniach tieto sumy bližšie rozpisal aj s výpočtom celkového nakontrahovaného obratu zodpovedajúceho všetkým účastníkom v lokalite Banská Štiavnica (nielen počtu 959 účastníkov, ktorý bol zohľadnený v žalobe).

3.6.2. V konaní sp. zn. 12Cb/153/2002 si žalobca uplatnil náhradu škody na tom istom skutkovom a právnom základe za lokalitu Žarnovica, vo vzťahu k 748 účastníkom nakontrahovaným prostredníctvom zmluvy o dielo uzatvorenej so žalovaným dňa 4.5.1995. Nakoľko bola táto zmluva o dielo uzatvorená rovnako v máji 1995, uplatní sa podľa žalobcu úrok z omeškania vo výške 19,25 % ročne. Žalobca žaluje na základe žaloby zo dňa 27.5.2002, rozšírenia žaloby zo dňa 29.12.2002 a rozšírenia žaloby zo dňa 30.12.2003, tieto relevantné obdobia: 01.06.1998 - 31.12.1998 (7 mesiacov) - žaloval sumu 20.000,- Sk, 1.1.1999 - 31.12.1999 (12 mesiacov) - žaloval sumu 20.000,- Sk 1.1.2000 - 31.12.2000 (12 mesiacov) - žaloval bez vymedzenia sumy, ktorá špecifikácia je poskytnutá podaním zo dňa 19.9.2018.

3.6.3. V konaní sp. zn. 12Cb/35/2003 si žalobca uplatnil náhradu škody na tom istom skutkovom a právnom základe za lokalitu Nová Baňa, bez obmedzenia počtu účastníkov. Žalobca žaluje na základe žaloby zo dňa 22.1.2003, rozšírenia žaloby zo dňa 30.12.2003 a rozšírenia žaloby zo dňa 30.12.2003, tieto relevantné obdobia: 01.02.1999 - 31.12.1999 (11 mesiacov) - žaloval sumu 25.000,- Sk, 1.1.2000 - 31.12.2000 (12 mesiacov) - žaloval bez vymedzenia sumy, ktorá špecifikácia je poskytnutá podaním zo dňa 19.9.2018, a to so zahrnutím všetkých účastníkov v Novej Bani, za toto obdobie podľa počtu účastníkov preukázaného na základe doložených zmlúv o dielo.

4. Žalobca použil nasledujúce prostriedky procesného útoku:

4.1. Žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel v roku 1995 zmluvy o dielo, ktorými sa žalobca zaviazal, že bude pre žalovaného vykonávať servisné zabezpečovanie prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov pre lokalitu Nová Baňa (zmluva zo dňa 22.05.1995), Žarnovica (zmluva zo dňa 04.05.1995) a Banská Štiavnica (zmluva zo dňa 22.05.1995) (ďalej aj ako „servisné služby“ alebo „dielo“). Cena diela bola určená paušálnou sadzbou podľa počtu účastníkov televízneho rozvodu vo výške 30,- Sk za mesiac na jedného účastníka. Zároveň bola v zmluvách dohodnutá úprava ceny diela podľa vývoja miery inflácie a tiež podľa vývoja kurzu slovenskej koruny voči nemeckej marke vychádzajúc zo základnej úrovne tohto kurzu platného v januári 1995. Predmetné zmluvy o dielo boli neskôr upravené dodatkom zo dňa 01.06.1995.

4.2. Dňa 20.09.1995 oznámil žalovaný žalobcovi, že od zmlúv o dielo odstupuje, pričom na odstúpenie od týchto zmlúv neboli splnené zákonom stanovenie podmienky a na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. 8Cb/387/96 zo dňa 14.03.1997 (právoplatné dňa 11.12.1997) bolo vyslovené, že toto odstúpenie žalovaného je neplatné.

4.3. Na základe vyššie uvedených zmlúv o dielo, bolo dohodnuté, že žalobca bude poskytovať servisné služby v lokalite Nová Baňa pre 582 účastníkov, v lokalite Žarnovica pre 748 účastníkov, a v lokalite Banská Štiavnica pre 852 účastníkov. Okrem zmlúv o dielo so žalovaným mal žalobca uzatvorené zmluvy o dielo aj s inými subjektami (firmami, spoločnosťami vlastníkov bytov, verejnými inštitúciami, ale tiež s individuálnymi účastníkmi), pričom celkovo išlo o tieto počty účastníkov v príslušnej lokalite, ako to vyplýva z nasledovnej tabuľky, ktoré žalobca s odstupom času v priebehu konania preukázal jednotlivými zmluvami o dielo:

- A.1 SBD (žalovaný) Nová Baňa 582
- A.2 IZOMAT Nová Baňa 99
- A.3 NEMOCNICA Nová Baňa 28
- A.4 ZLATY BAZANT Nová Baňa 2
- A.5 MEST.BYTOVY PODNIK Nová Baňa 185
- A.6 GEOPRIESKUM Nová Baňa 7
- A.7 SPOLOČENSTVO NOVOBANSKÁ 44 Nová Baňa 44
- A.8 POHOTOVOSTNÁ BYTOVKA Nová Baňa 37
- A.9 INDIVIDUÁLNI ÚČASTNÍCI Nová Baňa 30

B.1 SBD (žalovaný) Žarnovica 748
B.2 LESY SR Žarnovica 21
B.3 SANDRIK Žarnovica 104
B.4 MEST.PODNIK BYT.HOSP. Žarnovica 216
B.5 INDIVIDUÁLNI ÚČASTNÍCI Žarnovica 7
C.1 SBD (žalovaný) Banská Štiavnica 852
C.2 SLOVENSKÁ AGENTÚRA ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA Banská Štiavnica 24
C.3 MEST.BYTOVY PODNIK Banská Štiavnica 120
C.4 INDIVIDUÁLNI ÚČASTNÍCI Banská Štiavnica 4
Spolu: 3110

Celkovo v lokalite NB: 1.014
Celkovo v lokalite ZC: 1.096
Celkovo v lokalite BS: 1.000
Spolu: 3.110

4.4. Žalobca predložil listinné dôkazy: Zmluvy o dielo pre lokality NB,ZC a BS.

4.4.1. Zo zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalovaným ako objednávateľom diela a spoločnosťou TV - SAT služba, Školská ul. 24, Nová Baňa, Gabriel Oslanec, IČO: 10930345 ako zhotoviteľom diela zo dňa 22.5.1995 spolu s prílohou č. 1 a prílohou (dodatkom) zo dňa 1.6.1995 (č.l. 9 - 13 spisu) vyplývajú skutočnosti tvrdené žalobcom.

4.4.2. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/387/1996-83, právoplatný dňa 11.12.1997 bolo rozhodnuté, že odstúpenie žalovaného od zmlúv o dielo, ktoré žalovaný ako objednávateľ uzavrel so žalobcom ako zhotoviteľom dňa 4.5.1995 pre lokalitu sídliska Žarnovica a dňa 2.5.1995 pre lokalitu sídliska Drieňová v Banskej Štiavnici a bytového fondu v Novej Bani zo dňa 20.9.1995 je neplatné.

4.4.3. K obrane žalovaného, že žalobca si škodu spôsobil sám, pretože neposkytol žalovanému súčinnosť, žalobca predložil listinné dôkazy: list žalovaného zo dňa 19.1.1995 (č.l. 114), ktorým oznámil žalobcovi, že prevádzku TKR bude riešiť až po skončení konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (pozn. súdu: proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie sp. zn. 8Cb/387/1996, ktorým súd rozhodol o neplatnosti odstúpenia žalovaného od zmlúv o dielo). Žalobca vyzval žalovaného na riadne plnenie zmluvy dňa 24.3.1998 (list - č.l. 115), ako aj listom zo dňa 27.12.1998 (č.l. 116). V predchádzajúcom období žalobca žalovaného vyzýval, aby mu poskytol doklady potrebné pre prevádzkovanie TKR (list zo dňa 2.8.1995 - č.l. 119 a dňa 22.8.1995 - č.l. 120, dňa 26.11.1995 - č.l. 123).

4.4.4. Žalobca ďalej uviedol, že v súvislosti s počtom účastníkov pre jednotlivé lokality boli pôvodne vydané rozhodnutia Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko, kde sa uvádzali iné počty účastníkov, ktoré však boli menšie ako reálne počty pripojených účastníkov.

4.4.4.1. V rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-503/93-25P/95 zo dňa 31.5.1995 sa uvádza počet účastníkov na sídlisku Školská, Nová Baňa (niekde označované aj ako sídlisko „Nová Baňa - vstup“) 588. Podľa rozhodnutia Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-505/93-26P/95 zo dňa 31.5.1995, ich bolo pre sídlisko Štúrova, Nová Baňa 280. Celkovo sa tak pre lokalitu Nová Baňa uvádza v rozhodnutiach telekomunikačného úradu počet účastníkov len 868.

4.4.4.2. Žalobca predložil listinné dôkazy: Rozhodnutie Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-503/93-25P/95 zo dňa 31.5.1995 a Rozhodnutie Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-505/93-26P/95 zo dňa 31.5.1995 (č.l. 314).

4.4.4.3. V rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-507/93-24P/95 zo dňa 31.5.1995 bol počet účastníkov na sídlisku Fraňa Kráľa, Žarnovica 485 a v rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-504/93-23P/95 zo dňa 31.5.1995, sa uvádza počet účastníkov pre sídlisko Kľakovská, Žarnovica 556. Celkovo sa tak pre lokalitu Žarnovica uvádza v rozhodnutiach telekomunikačného úradu počet účastníkov len 1.041.

4.4.4.4. Žalobca predložil listinné dôkazy: Rozhodnutie Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-507/93-24P/95 zo dňa 31.5.1995 a Rozhodnutie Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-504/93-23P/95 zo dňa 31.5.1995 (č.l. 317).

4.4.4.5. V rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-506/93-4P/96 zo dňa 11.1.1996 bol počet účastníkov na sídlisku Drieňová, Banská Štiavnica len 959:

4.4.4.6. Žalobca predložil listinný dôkaz: Rozhodnutie Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko č. S-506/93-4P/96 zo dňa 11.1.1996 (č.l. 24 a 318).

4.4.5. Podstatnou skutočnosťou, ktorú žalobca v súvislosti s poskytovaním servisných služieb zdôraznil je, že káblové rozvody od prípojok jednotlivých účastníkov sa zbíjali do spoločného jedného hlavného uzla - hlavnej stanice - HS v danej lokalite (napr. sídlisko Drieňová v Banskej Štiavnici, malo tento uzol/HS umiestnený na adrese Ľudvíka Svobodu č. 14 - vid' bod vyššie). Preto protiprávne odstavenie týchto hlavných staníc v danej lokalite nemalo za následok len nemožnosť poskytovania služieb pripojenia na TKR a súvisiacich servisných služieb účastníkom z bytových domov/bytov spravovaných žalovaným. To je príčina, pre ktorú vznikla žalobcovi škoda a ušlý zisk aj zo vzťahu k iným účastníkom ako žalovanému. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach Oblastného telekomunikačného úradu Stredné Slovensko telekomunikačný úrad požadoval splnenie určitých technických požiadaviek pre zachovanie platnosti povolenia a to do 31.12.1995. V prípade ich nesplnenia hrozilo odňatie povolenia na prevádzkovanie TKR a tým aj strata možnosti poskytovania servisných služieb žalobcom. Žalobca upozorňoval žalovaného na potrebu prijatia príslušných technických opatrení, aby tieto požiadavky boli splnené a povolenia zachované. Dňa 11.01.1996 vydal Oblastný telekomunikačný úrad povolenie na prevádzkovanie TKR pre lokalitu Banská Štiavnica - sídlisko Drieňová. Následne prebiehala v roku 1996 medzi žalovaným a žalobcom najmä písomná komunikácia, kde žalovaný neoprávnene žiadal od žalobcu ukončenie poskytovania servisných služieb.

4.4.6. Žalovaný neoprávnene obmedzil žalobcovi jeho činnosť dňa 20.08.1996 pre lokalitu Banská Štiavnica, dňa 28.08.1996 pre lokalitu Nová Baňa (Štúrova), dňa 27.02.1998 pre lokalitu Nová Baňa (vstup/Školská). Tým prakticky znemožnil žalobcovi poskytovať služby v týchto lokalitách, a to nielen účastníkom, ktorým sa poskytovali servisné služby na základe zmluvy o dielo uzavretej so žalovaným, ale aj iným účastníkom, pripojeným k TKR na základe osobitných zmlúv o dielo. V týchto lokalitách preto žalobca nemohol ďalej poskytovať svoje servisné služby. Napriek tomu, že žalobca investoval nemalé prostriedky do údržby a zabezpečenia prevádzky siete televíznych káblových rozvodov. Takto žalobcovi vznikla priama škoda aj ušlý zisk.

4.4.7. Žalobca predložil listinné dôkazy: zápis z odovzdania TV - Sat systému v Banskej Štiavnici zo dňa 20.8.1996 (č.l. 16, 17), výzvu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 24.3.1998, aby neodkladne a riadne vykonal všetky opatrenia potrebné k tomu, aby bolo umožnené riadne a nerušené plnenie zmlúv o dielo z mája 1995, od ktorých žalovaný neplatne odstúpil (č.l. 20) a výzva žalobcu adresovaná žalovanému zo dňa 27.12.1998 spolu s fotokópiou doručky (č.l. 21, 22), odpoveď žalovaného na výzvu žalobcu, ktorou žalovaný oznámil žalobcovi, že v lokalitách Nová Baňa a Banská Štiavnica je prevádzka TV rozvodov zabezpečená inými dodávateľmi (č.l. 117).

4.4.8. Žalovaný tak svojím konaním porušil zmluvy o dielo uzatvorené so žalobcom, a to tým, že znemožnil žalobcovi prístup k hlavným stanicám TKR v príslušných lokalitách, a navyše neposkytol ani súčinnosť v plnení povinností stanovených telekomunikačným úradom vo vyššie uvedených rozhodnutiach, v dôsledku ktorého konania žalovaný znemožnil žalobcovi poskytovať servisné služby ako žalovanému (resp. „jeho“ účastníkom) tak aj iným účastníkom nakontrahovaných v lokalitách Nová Baňa, Žarnovica, Banská Štiavnica.

4.4.9. Žalobca si preto uplatňoval postupne voči žalovanému svoje nároky v jednotlivých súdnych konaniach.

4.4.10. V predchádzajúcich súdnych konaniach, predovšetkým v konaní sp. zn. 8Cb/168/99 bola riešená otázka výšky škody, a výšky ušlého zisku, a ich vzájomného pomeru, nakoľko v zmluvách dohodnuté ceny diela nepredstavovali čistý zisk. Do konania bol (aj za tým účelom) súdom ustanovený znalec - spoločnosť CORPORA, a.s., so sídlom Záhradnícka 68, 821 08 Bratislava, IČO: 358 044 32 (ďalej len „CORPORA“). CORPORA vo svojom znaleckom posudku č. 47/2004 zo dňa 25.11.2004, doloženom do konania sp. zn. 8Cb/168/99 dňa 29.11.2004 (ďalej len „znalecký posudok CORPORA“) skonštatovala na strane 16, že nákladovosť žalobcu sa dá odhadnúť vo výške 33,02 %. Z toho vyplýva pomer ziskovosti na obrate vo výške 100% - 33,02% = 66,98 % ziskovosť.

4.4.11. Žalobca označil dôkaz: Znalecký posudok CORPORA nachádzajúci sa v spise sp. zn. 8Cb/168/1999 (č.l. 239 pripojeného súdneho spisu sp. zn. 8Cb/168/99).

4.4.12. Žalobca poukázal na to, že tento pomer bol akceptovaný zo strany prvoinštančného súdu ako aj odvolacieho, a to tak v konaní sp. zn. 8Cb/168/99 ako aj v ďalšom konaní sp. zn. 12Cb/13/2006, a tiež v konaní sp. zn. 12Cb 5/2005 a preto z neho žalobca vychádzal aj v tomto konaní.

4.4.13. Žalobca ďalej uviedol, že vo väčšine zmlúv o dielo mal so žalovaným dohodnuté inflačné doložky, na základe ktorých sa dvíhala cena diela v závislosti od nárastu inflácie za predchádzajúce obdobie. Vývoj inflácie bol v rokoch 1995-2005 podľa vyjadrenia Štatistického úradu SR - Krajská správa Banská Bystrica zo dňa 07.04.2006 nasledovný: v r. 1995 - 9,9 %, v r. 1996 - 5,8 %, v roku 1997 - 6,1 %, v roku 1998 - 6,7 %, v roku 1999 - 10,6 %, v roku 2000 - 12,0 %, v roku 2001 - 7,1 %, v roku 2002 - 3,3 %, v roku 2003 - 8,5 %, v roku 2004 - 7,5 % a v roku 2005 - 2,7 %.

4.4.14. Žalobca predložil listinný dôkaz: List Štatistického úradu SR - Krajská správa Banská Bystrica zo dňa 07.04.2006 (č.l. 320)

4.4.15. S touto mierou inflácie pracoval aj znalec CORPORA, ktorý vo svojom znaleckom posudku zohľadnil aj vývoj kurzu SKK - DM, v zmysle kurzovej doložky, ktorú obsahovali viaceré zmluvy o dielo, ktoré mal žalobca uzatvorené jednak so žalovaným, ale aj s ostatnými účastníkmi. Z uvedeného dôvodu, tam kde sa v zmluve o dielo s príslušným účastníkom uvádza tak inflačná doložka, ako aj kurzová doložka, sa berú do úvahy ceny diela ustálené znalcom CORPORA v jeho znaleckom posudku.

4.4.16. Žalobca poukázal na to, že znalec Ing. Vladimír Antoška vo svojom znaleckom posudku č. 10/2004 zo dňa 18.05.2004 (ďalej v texte aj ako „znalecký posudok Ing. Antoška“) potvrdil, že materiály a zariadenia, ktoré žalobca nakúpil, ale pre porušenie zmluvy žalovaným, už nemohol použiť, boli použiteľné na vykonávanie diela v zmysle uzavretých zmlúv o dielo so žalovaným, a ostatnými účastníkmi.

4.4.17. Žalobca označil listinný dôkaz: Znalecký posudok Ing. Antoška č. 10/2004 zo dňa 18.05.2004 (fotokópia: č.l. 321 a nasl.).

4.4.18. Žalobca uviedol, že tento materiál a zariadenia ocenil podľa účtovníctva celkovo na sumu 1.264.798,- Sk. Táto suma bola/je zo strany žalobcu uplatňovaná v 3 súdnych konaniach. V konaní 8Cb/168/99 bolo z toho uplatnená suma: 133.395,- Sk, v konaní 12Cb/5/2012 bolo z toho uplatnená suma: 861.082,- Sk a v konaní 8Cb/359/00 bolo z toho uplatnená suma: 261.321,- Sk. Suma, ktorá sa neuplatňuje, lebo časť materiálu sa podarilo predať: 9.000,- Sk, t.j. spolu: 1.264.798,- Sk. Žalobca poukázal na to, že tento výpočet výšky priamej škody akceptoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom rozhodnutí č. 41Cob/319/2006-238 (v konaní vedenom na OS ZH pod č. 12Cb/5/2005) priznal žalobcovi sumu náhrady časti škody vo výške 861.082,- Sk v plnej výške.

4.4.19. V zmysle ustanovenia § 369 a § 502 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom od 1.1.1992 do 31.1.2004 a v zmysle ustanovenia § 763a Obchodného zákonníka (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.2.2004) si žalobca uplatnil úrok z omeškania určený vo výške úrokovej sadzby, ktorú poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. V prípade žalovaného sú to banky, respektíve pobočky bánk so sídlom v Žiari nad Hronom. Takto určená sadzba úroku z omeškania je platná tak pre nároky vyplývajúce zo zmlúv o dielo uzatvorených so žalovaným, ako aj pre nároky vzniknulé v dôsledku porušenia týchto zmlúv o dielo (náhrada škody/ušlého zisku). V konaní 12Cb 13/2006 aj 8Cb 168/99 boli do spisu doložené dôkazné prostriedky - vyjadrenia bánk k priemerným úrokovým sadzbám, kde relevantnými sadzbami na účely výpočtu úrokov z omeškania sú úrokové sadzby pre strednodobé úvery. Priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných v období máj 1995 tak bola na úrovni $(18,43 + 18,5 + 17,81)/3 = 18,2466 = 18,25 \% \text{ p.a.} + 1\% = 19,25 \%$, ako ročná úroková sadzba pre úroky z omeškania z dlžných súm, na zaplatenie ktorých vznikol žalobcovi voči žalovanému nárok v dôsledku porušenia zmlúv o dielo uzatvorených v máji 1995 (04.05.1995 a 22.5.1995) zo strany žalovaného.

4.4.20. Žalobca má za to, že v zmysle uvedenej právnej úpravy sa tak uplatní tá istá sadzba úroku z omeškania (19,25 % p.a.) pre všetky žalované lokality (NB, ZC, BS), nakoľko vznik nárok na náhradu škody a ušlého zisku súvisiaceho s príslušnou lokalitou je dôsledkom porušenia zmlúv o dielo, ktoré boli so žalovaným uzavreté v máji 1995 (všetky). Túto úrokovú sadzbu žalobca preto použil aj v návrhu na zmenu žalobných petítov pre jednotlivé spojené konania, nakoľko zodpovedá, podľa názoru žalobcu, platnej právnej úprave.

5. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

6. Žalovaný použil nasledujúce prostriedky procesnej obrany:

6.1. Žalovaný v rámci svojej obrany použiteľ v priebehu konania (v konaní sp. zn. 8Cb/359/2000) poukázal na nesprávny výpočet ušlého zisku, pretože žalobca vychádzal z nesprávneho počtu účastníkov ako aj na to, že žalobcovi za služby riadne zaplatil a predložil fotokópie faktúr a výpisy z účtu (vyjadrenie zo dňa 17.1.2002 a dôkazy č.l. 45 - 71 a vyjadrenie zo dňa 22.5.2002). Písomným podaním, doručeným súdu dňa 15.4.2002 žalovaný argumentoval tým, že celú uplatnenú sumu nemožno považovať za ušlý zisk, pretože určitá čiastka musí predstavovať náklady žalobcu, pričom predložil zmluvy s inou spoločnosťou, ktorá dodávala služby žalovanému (č.l. 80 - 82).

6.2. Žalovaný sa v priebehu konania bránil aj tým, že žalobca si škodu spôsobil sám, pretože neposkytol súčinnosť (podanie žalovaného doručené súdu dňa 15.4.2002 a dňa 29.5.2002). Predložil listinné dôkazy - listy zo dňa 17.1.1996 a 9.4.1996. List žalovaného „zaslanie dokladov“ adresovaný žalobcovi zo dňa 17.1.1996, list žalovaného „zaslanie zápisov z kontroly a zmluvy o prenájme“ adresovaný žalobcovi zo dňa 9.4.1996 (č.l. 83 a 84 spisu). Poukázal na to, že Oblastný telekomunikačný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 14.5.1997 zrušil rozhodnutie o povolení na prevádzku, ktoré bolo vydané dňa 31.5.1995 z dôvodu, že nebola splnená podmienka vykonať rekonštrukciu terciálnej siete, odbočovače a rozbočovače nahradiť certifikovanými typmi.

6.3. Žalovaný poukázal na to, že je nevyhnutné ustáliť najmä výšku uplatnenej škody vo forme ušlého zisku. Namietol, že doposiaľ v konaní neboli zo strany žalobcu produkované dôkazy. Žalobca sa síce odvoláva na znalecký posudok CORPORA č. 47/2004, ktorý sa nachádza v spise sp. zn. 8Cb/168/1999, ktorý znalecký posudok určuje výšku ušlého zisku a to tým spôsobom, že od očakávaných tržieb žalobcu sa odpočítavajú náklady, čoho výsledkom je percentuálne vyjadrenie ušlého zisku. Žalobca sa pri tomto dôkaze odvoláva na predchádzajúce právoplatne skončené konania, resp. niektoré čiastočne právoplatne skončené konania. Žalovaný však v čase rozhodnutí súdu v iných konaniach nemal k dispozícii za účelom svojej obrany poznatky, ktorými disponuje dnes. V konaniach žalovaný preukazoval, že v porovnaní s inými podnikateľmi bol zisk určený znaleckým posudkom CORPORA vo výške 66,98 % nereálny. Súd sa však takouto námietkou žalovaného v tých konaniach nezaoberal. Účtovné doklady, ktoré znaleckej organizácii žalobca predložil, boli podľa názoru žalovaného, nedôveryhodné (išlo o nepodpísané z počítača vygenerované súvahy a výkazy ziskov a strát za rozhodné obdobie) a žalovaný mal za to, že tieto podklady boli vykonštruované za účelom získania majetkového prospechu. Z uvedeného dôvodu žalovaný podal podnet na trestné stíhanie. V trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. sp. zn. 2T/113/2014 boli vyprodukované dôkazy, ktoré sú aj pre toto súdne konanie rozhodné. Žalovaný poukázal na to, že v tomto trestnom konaní boli nariadené ďalšie dve znalecké dokazovania. Týmto žalovaný mienil preukázať nedôveryhodnosť žalobcom predloženého dôkazu, čiže znaleckého posudku CORPORA, z ktorého odvíja výšku ušlého zisku percentuálne vyjadreným týmto znaleckým posudkom.

6.4. Žalovaný poukázal na to, že podľa znaleckého posudku Znalecká organizácia s.r.o. č. 7/2012 a jeho doplnenia, zisk predstavoval len 37 %. Podkladom pre vypracovanie tohto posudku boli daňové priznania žalobcu, ktoré za tým účelom boli vyžiadané a znaleckej organizácii doložené zo strany súdu. Keďže podklady pre vypracovanie jednak znaleckého posudku CORPORA a jednak znaleckého posudku Znaleckej organizácie s.r.o. č. 7/2012, boli rozdielne, v poradí ďalší Znalecký posudok č. 6/2016 mal určiť, ktorý z týchto dvoch posudkov zodpovedá reálnemu ekonomickému stavu žalobcu, v rozhodnom období. Zo záveru znaleckého posudku č. 6/2016 vyplynulo, že nie je možné určiť správnosť ktoréhokoľvek z týchto posudkov, nakoľko každý z nich vychádzal z iných účtovných podkladov. Zo spisového materiálu nebola ustálená informácia, ktorý z výkazov je pravdivý a teda znalec by mohol takúto informáciu získať len prostredníctvom rekonštrukcie účtovníctva na základe účtovných dokladov

žalobcu. Na základe uvedeného žalovaný navrhol vykonať nové znalecké dokazovanie. Poukázal však na to, že nové znal. dokazovanie je ale možné vykonať len v prípade, že žalobca súdu predloží všetky účtovné doklady za rozhodné obdobie. V trestnom konaní sp. zn. 2T/113/2014 sa žalobca vyjadril a aj produkoval dôkaz o tom, že uvedenými dokladmi nedisponuje, nakoľko mu boli odcudzené.

6.5. Žalovaný označil ako dôkazný prostriedok: znalecký posudok Znaleckej organizácie s.r.o. č. 7/2012 nachádzajúci sa v pripojenom spise tunajšieho súdu sp. zn. 2T/113/2014 spolu s dodatkom k tomuto znal. posudku a znalecký posudok Ing. Stanislavy Antoškovej Pružinovej č. 6/2016 nachádzajúci sa taktiež v spise tunajšieho súdu sp. zn. 2T/113/2014.

6.6. Na základe uvedeného žalovaný vyjadril názor, že v tomto konaní nie je možné presvedčivo produkovať zo strany žalobcu dôkaz o výške ušlého zisku, pričom bez takéhoto dôkazu je nemožné pokračovať v ďalšom konaní. Žalobca nevie preukázať reálnu výšku ušlého zisku, resp. jej percentuálne vyjadrenie, a teda nemôže uniesť v konaní dôkazné bremeno. Táto skutočnosť je podľa žalovaného relevantným dôvodom pre zamietnutie jeho žaloby v celom rozsahu.

6.7. K vyčísleniu uplatnených nárokov žalovaný uviedol:

6.7.1. Pre lokalitu Banská Štiavnica, (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 8Cb/359/2000), žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že popri ušlom zisku uplatňoval aj skutočnú škodu vo výške 261.321,- Sk. Podanie žalobcu zo dňa 04.05.2006 do konania 12Cb/5/2005 nie je relevantné pre posúdenie, čo bolo predmetom žaloby v konaní 8Cb/359/2000. Relevantné je znenie žaloby. V petite žaloby sa žalobca domáha zaplatenia sumy 337.951,- Sk za ušlý zisk od 21.08.1996 do 30.06.1997 + úroky z omeškania. V žalobe žalobca uplatňuje ušlý zisk za účastníkov televízneho káblového rozvodu v pošte 959 pri zmluvných cenách špecifikovaných v žalobe na strane 3 za presne vymedzené obdobie, čo činí práve žalovanú sumu. Žalovaný mal za to, že ide o uplatnenie skutočného obratu žalobcu, ktorý by bol dosiahol za žalované obdobie a žalovaný počet účastníkov a teda nejde o ušlý zisk. Zo žaloby nijako nevyplýva, že určitá časť tejto žalovanej sumy by mala byť skutočnou škodou. Na základe rozšírenia žaloby zo dňa 28.06.2001 a jeho upresnenia zo dňa 25.11.2001, bolo žalované ďalšie obdobie a to od 01.07.1997 do 30.06.1998, čiže 12 mesiacov, pričom bola žalovaná suma 413.712,- Sk, čiže rozšírenie uplatneného nároku o túto sumu 413.712,- Sk, spolu s príslušenstvom, ako škoda - ušlý zisk za obdobie od 01.07.1997 do 30.06.1998. Z uvedeného je taktiež zjavné a to najmä z výpočtu, že žiadna skutočná škoda nebola žalovaná. Opäť teda bol žalovaný skutočný obrat, ktorý by bol dosiahol žalobca za žalované obdobie a žalovaný počet účastníkov a teda nie ušlý zisk. Keďže si bol žalobca vedomý, že skutočný obrat v tomto konaní nemôže dosiahnuť nárok, snaží sa časť žalovanej sumy podsunúť do kategórie skutočnej škody. Keďže žalobca doposiaľ skutočnú škodu neuplatňoval, vzniesol žalovaný pre túto časť, teda sumu 261.321,- Sk pripadajúcu podľa súhrnného vyjadrenia na skutočnú škodu, námietku premičania.

6.7.2. Čo sa týka úroku z omeškania, rozdeleniu súm, z ktorých sa majú za jednotlivé obdobia platiť úroky z omeškania, žalovaný namietol, že pokiaľ si žalobca uplatňuje úroky z omeškania z celkového obratu, teda nie z ušlého zisku, ani zo skutočnej škody, skutočná škoda nemôže vznikáť postupne za mesiac podľa jednotlivých účastníkov. K úrokom z omeškania uviedol, že právo na ich účtovanie bolo posudzované aj v konaní 12Cb/13/2006, kde Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 13.06.2007 uložil okresnému súdu, okrem iného, vysporiadať sa s výškou úrokovej sadzby s prihliadnutím na to, kedy žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody, teda nie kedy boli platby za plnenie splatné, teda obrat a na akú výšku úrokov má žalobca právo. Žalovaný poukázal na platnú judikatúru, podľa ktorej platí, že škodca je povinný škodu nahradiť prvý deň potom, čo ho veriteľ na splnenie požiadal. Ak sa tak nestalo skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať doručenie žaloby. Keďže žalobca si škodu kvalifikovane neuplatnil u žalovaného v čase jej vzniku, žalovaný nebol v omeškaní s náhradou škody a teda za čas do kvalifikovaného uplatnenia náhrady ušlého zisku, nemá žalobca nárok na úroky z omeškania. Len žalobca vedel a disponoval dokladmi o tom, koľko predstavujú všetky tržby, nielen od žalovaného a koľko z týchto všetkých tržieb predstavuje ušlý zisk, t. j. tržby po odpočítaní nákladov. Žalovaný tieto údaje nevedel a nemohol vedieť a ani ich nemohol odhadnúť. Žalobcovi však nič nebránilo tomu, aby tieto údaje zo svojho účtovníctva zistil, oznámil ich žalovanému a v tejto výške u neho uplatnil nárok na náhradu škody a to napríklad aspoň uvedením výšky všetkých tržieb, resp. obratu a percenta jeho nákladovosti. Žalobca to však neurobil, ani sám pri podaní prvých žalôb v tomto konaní, čiastočných uplatnení škody za určité obdobia a za určité lokality, výšku ušlého zisku v žalobách nekvalifikoval, čiže nešpecifikoval. V prejednávanych konaniach môže požadovať úroky odo

dňa doručenia žalôb, v ktorých bola výška škody vyčíslená a to len z vyčíslenej sumy, aj to len za predpokladu, že tieto sumy budú žalobcovi v konaní priznané.

6.7.3. Čo sa týka uplatneného nároku za lokalitu Žarnovica, pôvodne uplatňovanom v konaní 12Cb/153/2002, úpravy návrhu obsiahnutej v súhrnnom vyjadrení právneho zástupcu žalobcu a jeho príloh vyplýva, že za obdobie 06 až 12/1998, ako základ pre výpočet ušlého zisku, žalobca zahrnul obrat za 748 účastníkov, takto bol uplatnený aj počet účastníkov v pôvodnej žalobe. Čo sa týka tej právnej kvalifikácie úrokov z omeškania, žalovaný sa odvolal na argumentáciu tak ako pri lokalite Banská Štiavnica.

6.7.4. Čo sa týka lokality Nová Baňa, pôvodne uplatňovanej v konaní 12Cb/35/2003 žalovaný uviedol: V pôvodnej žalobe počet účastníkov uvedený nebol, v podkladoch k súhrnnému vyjadreniu sa vychádza z počtu 709 účastníkov. V upravenom petite žiada žalovaného zaviazat' na úhradu sumy 15.760,57 €.

7. Žalobca k argumentácii žalovaného uviedol vo svojom písomnom podaní zo dňa 23.11.2018:

7.1. Ohľadom právnej kvalifikácie svojho nároku na ušlý zisk a skutočnú škodu, čo namietal žalovaný uviedol, že k tejto otázke sa vyjadril vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob 175/2005 zo dňa 23.11.2005, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 8Cb/168/99-181 zo dňa 1.3.2005 vedeného na tom istom skutkovom a právnom základe. Taktiež túto otázku v odôvodnení svojho rozhodnutia riešil Najvyšší súd SR sp. zn. 6Obdo/8/2006 zo dňa 12.2.2007. Z uvedeného vyplýva, že právna kvalifikácia je vecou súdu. Či svoj nárok žalobca pomenuje ako ušlý zisk, náhrada škody alebo cena diela je irelevantné z pohľadu existujúceho skutočného stavu veci a síce, že žalovaný svojím konaním/nekonaním spôsobil to, že žalobcovi sa nezväčšil jeho majetok, hoci sa mal (buď tým, že mu sám žalovaný prestal platiť dohodnutú cenu diela, resp. mu ju neplatili iní účastníci TKR z dôvodu, že im žalobca neposkytoval služby - v dôsledku nemožnosti spôsobenej protiprávnym konaním žalovaného; prípadne tak z dôvodu, že žalobca musel investovať prostriedky do nákupu zariadenia a materiálov potrebných pre poskytovanie servisných služieb v zmysle zmlúv o dielo.

7.2. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca neprodukoval dôkazy, k tomu uviedol, že žalobca spolu s podaním zo dňa 19.9.2018 produkoval listinné dôkazy. Žiadal pripojiť spisy tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/168/1999, v ktorom boli tiež produkované dôkazy ohľadne právneho základu uplatneného nároku - predovšetkým dôkazy ohľadne protiprávnosti konania žalovaného; a sp zn. 8Cb/387/1996, v ktorom bola vyriešená právna otázka neplatnosti odstúpenia žalovaného zo dňa 20.9.1995 od zmlúv o dielo uzatvorených so žalobcom v máji 1995.

7.3. K znaleckým posudkom, na ktoré sa odvolal žalovaný a ktoré boli vypracované v trestnom konaní žalobca uviedol, že za žiadnych okolností nepredkladal znalcomi CORPORA falošné, či vykonštruované doklady. Znalec CORPORA bol ustanovený súdom a žalobca mu predložil všetky doklady, z ktorých znalec vybral či použil tie, ktoré pre daný účel považoval za potrebné. Žalobca navrhoval dôkazy - výsluch osôb, ktoré v tom čase viedli a spracúvali žalobcovi účtovnú evidenciu, výsluch Ing. Margity Oslancovej, ktorá tiež u žalobcu v relevantnom období vykonávala práce spojené s účtovnou agendou.

7.4. Žalobca predložil listinné dôkazy: faktúry žalobcu vystavené v období roka 1995.

7.5. Ďalej žalobca poukázal na to, že závery znaleckého posudku CORPORA boli spracované (súdom ustanoveným znalcom) pre konanie sp. zn. 8Cb/168/99 dňa 25.11.2004. V uvedenom konaní súd rozhodol rozsudkom v marci 2005. Žalovaný po celý čas trvania konania sp. zn. 8Cb/169/99 (a to ani v odvolacom, ani dovolacom konaní) nenamietal závery znalca CORPORA a to ani o ustálení pomeru ziskovosti-nákladovosti. Tieto nenamietal žalovaný ani v konaní sp. zn. 12Cb/5/2005 a ani v konaní sp. zn. 12Cb/13/2006 vedených na tunajšom súde - kde už bolo právoplatne rozhodnuté do roku 2010 o drvivej väčšine uplatneného nároku. Toto začal žalovaný namietat' až niekedy v roku 2011-2012.

7.6. Žalobca ďalej uviedol, že v trestnom konaní sp. zn. 2T/113/2014 nebolo vôbec potvrdené/ preukázané, to o čo sa žalovaný zrejme snažil - a síce, že znalecký posudok CORPORA by mal byť údajne nepravdivý. V trestnom konaní sa len potvrdilo to, že znalecké posudky 1. (CORPORA) a 2. (Znalecká organizácia) boli spracované na základe odlišných podkladov. Žalobca uviedol, že 2. znalecký posudok vychádzal iba z daňových priznaní, a 1. znalecký posudok vychádzal z kompletnej účtovnej

evidencie posudzovaného subjektu (konkrétnych záverov účtovníctva vedeného na podklade účtovných dokladov). Podľa názoru žalobcu,
a/daňové priznania žalobcu vôbec neboli požadované znalcom CORPORA a.s. do posudzovania hospodárskych výsledkov firmy,
b/ daňové priznania žalobcu nie sú zrkadlom výsledku hospodárenia firmy, ale upraveným výstupom podľa vtedy platného daňového zákona, pričom sú výlučne podkladom pre plnenie daňových povinností,
c/ daňové priznania už z dikcie zákona podliehajú režimu daňového tajomstva a je nepripustné údaje podliehajúce daňovému tajomstvu používať pre obchodné účely súkromných osôb, akým predmetný obchodný spor je,
d/ hospodársky výsledok súkromnej firmy účtujúcej v sústave podvojného účtovníctva v princípe vôbec nemusí (a obyčajne nie je) zhodný s daňovým priznaním.
Žalobca je tak presvedčený o tom, že závery znalca CORPORA sú správne, a najviac zodpovedajúce ekonomickej situácii podniku žalobcu v čase, kedy žalovaný svojou protiprávnou činnosťou spôsobil v podstate ekonomický zánik činnosti žalobcu.

7.7. Žalobca pre vyššie uvedené tvrdenia navrhol vykonať dôkaz vypočítaním svedkov: zástupcu znalca CORPORA a.s., - zamestnanca Daňového úradu, ktorý pracoval ako kontrolór v období roka 1995, a kvalifikovaného a oprávneného odborníka z oblasti účtovníctva, ktorí by sa mohli vyjadriť k tvrdeniam žalobcu.

7.8. K námietkam žalovaného pri uplatnenom nároku žalobca podrobne uviedol spôsob jeho výpočtu a odkázal na podkladové výpočty k uplatneným sumám.

7.9. Žalobca predložil listinné dôkazy: Hospodárske zmluvy (z ktorých vyplýva, že žalovaný platil aj za ostatných účastníkov) + výzva SBD zo dňa 13.04.1995, ktoré majú preukazovať, že žalovaný mal plnú vedomosť o tom, že žalobca mal uzatvorené zmluvy o dielo aj s ostatnými účastníkmi. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný v minulosti uhrádzal cenu diela aj za ostatných účastníkov na základe hospodárskych zmlúv, ktoré mal so žalobcom uzatvorené v období 1991-1995. Rovnako tak list, ktorým žalovaný vyzýval žalobcu, aby si on ďalej uzatvoril zmluvný vzťah napriamo s ostatnými účastníkmi zo dňa 13.04.1995. Žalobca v súvislosti s výpočtom uplatneného príslušenstva predložil aj Výzvu zhotoviteľa zo dňa 24.4.1996 a 30.08.1996 + odpoveď žalovaného z 9.9.1996 (potvrdzujúca prijatie výzvy z 30.08.1996) - č.l. 458 - 459, ktorá má preukazovať, že žalobca žalovaného priebežne a viacnásobne vyzýval na plnenie povinností, ako aj na odškodnenie následkov tým spôsobených. Žalovaný mal teda prehľad o tom, v akej situácii sa nachádza, a že jeho konaním (neopodstatneným, protiprávnym) spôsobil žalobcovi denne škodu v podobe ušlého zisku v súvislosti so znemožnením poskytovania služieb aj ostatným účastníkom.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 30.11.2018.

8.1. Uviedol, že čo sa týka skutočnej škody, túto si žalobca uplatňuje len za lokalitu Banská Štiavnica vo výške 261.321,- Sk (zvyšok žalovanej sumy vo výške 490.342,- Sk tvorí ušlý zisk). Pokiaľ žalobca tvrdí, že táto škoda vyplýva aj zo znaleckého posudku Ing. Antošku č. 010/2004 zo dňa 18.5.2004 (ďalej len posudok 10/2004), uvedené tvrdenie je irelevantné, nakoľko žalovaná skutočná škoda z tohto posudku podľa žalovaného nevyplýva.

8.2. V spore sp. zn. 8Cb/168/1999 vedenom tunajším súdom, v ktorom ako tvrdí žalobca boli tiež produkované dôkazy ohľadne právneho základu uplatneného nároku sa jednalo o skutočnú škodu (žalobcom nazývaná ako priama škoda) vo výške 254.605,- Sk, z ktorej výšky škody žalobca žiadal zaplatiť len 174.145,- Sk a ktorá suma bola v tomto konaní žalobcovi aj priznaná. V uvedenom konaní bola opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu skutočnej škody preukázaná znaleckým posudkom znaleckej organizácie CORPORA.

8.3. Podľa vyjadrenia znalca uvedeného v bode 3 na str. 17 a v bode 5 na str. 18 posudku CORPORA znalec zisťoval to, či bol reálne vykonaný nákup vecí podľa zoznamu vecí uvedených v spise sp. zn. 8Cb/168/1999, teda v zozname, ktorý je prílohou č.1 posudku č. 010/2004 vypracovaného Ing. Vladimírom Antoškom - znalcom z odboru Elektrotechnika slaboprúdová (ďalej len znalecký posudok č.10/2004), čo znamená, že nie všetkých vecí uvedených v inventúrnom zápise. Ďalej znalec konštatuje, že tento materiál sa nachádza na inventúrnom zápise ku dňu 31.12.1995 (ďalej len inventúrny zápis).

Zoznam vecí (obr. č. 1) ako aj inventúrny zápis (obr. č.2) sú aj prílohou posudku CORPORA. Porovnaním oboch dokumentov, je zrejmé, že znalecký posudok CORPORA sa netýka všetkých vecí uvedených v inventúrnom zápise (napr. LNB konvertor YAGI je v zozname 3x, v inventúrnom zápise 5 ks, LNB konvertor Maspro je v zozname 1x, v inventúrnom zápise 4 ks, DPS-710 konvertor je v zozname 2x, v inventúrnom zápise 3 ks, a pod. v ostatných položkách sa nezhoduje množstvo alebo niektoré položky z inventúrneho zápisu v zozname nie sú ako napr. FFK 2ks, AFK 2 ks, UTV - KF 4 ks, VTV-KF 2 ks, VF-3 2ks). Rovnako sa v bode 5 na str. 18 posudku CORPORA konštatuje, že uvedené položky (zoznamu - prílohy č. 1 k posudku 10/2004) boli tiež predmetom ohliadky podľa znaleckého posudku č.10/2004. V znaleckom posudku č.10/2004 v časti II. NÁLEZ sa konštatuje, že všetky súčasti uvedené v zozname (nie v inventúrnom zápise) sú fyzicky k dispozícii.

8.4. Z uvedeného vyplýva, že dôkazy a to znal. posudok CORPORA a znalecký posudok č.10/2004 sa vzťahujú len na skutočnú škodu uplatnenú v konaní 8Cb/168/1999 vo výške 254.605,- Sk a nie na všetky položky z inventúrneho zápisu vo výške 1.264.798,- Sk. Žalovaný namietal, že žalobcovi v tomto konaní uplatnená skutočná škoda vznikla a tvrdil, že jej vznik, existenciu a výšku ničím nepreukázal.

8.5. Žalovaný sa vyjadril aj k uplatnenému príslušenstvu.

8.5.1. Čo sa týka úroku z omeškania za lokalitu Žarnovica v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 12Cb/153/2002 (pred spojením vecí) žalobca žalobou súdu doručenu dňa 31.5.2002 uplatnil ušlý zisk od 1.6.1998 do 31.12.1998 vo výške 20.000,- Sk a 24% úrok z omeškania od 16.6.1998 do zaplattenia. Rozšírením pôvodného návrhu žalovaný ušlý zisk rozšíril o sumu 20.000,- Sk za obdobie 1.1.1999 do 31.12.1999 a o a 24% úrok z omeškania od 16.6.1998 do zaplattenia (čo je však nesprávne lebo žiada tento úrok priznať od uvedeného dátumu zo sumy 40.000,- Sk) a to podaním doručeným súdu 31.12.2002. Podaním doručeným súdu 30.12.2003 žalobca rozšíril cit. „podaný návrh o náhradu škody a ušlého zisku za obdobie do 31. decembra 2000, pričom výška spôsobenej ujmy bude upresnená na pojednávaní.“ Do podania súhrnného vyjadrenia zo dňa 19.9.2018, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 2.10.2018 žalobca neuplatnil na súde úroky z omeškania s náhradou škody, ktorá mu vznikla za obdobie roku 2000. Až týmto podaním ušlý zisk za rok 2000 špecifikoval a vyčíslil a súčasne uplatnil úroky z omeškania. Súd túto zmenu pripustil uznesením 8Cb/359/2000 zo dňa 3.10.2018. Žalovaný vzniesol námietku premlčania na uplatnené úroky z omeškania.

8.5.2. Ďalej žalovaný k úroku z omeškania za lokalitu Nová Baňa v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 12Cb/35/2003 uviedol, že žalobca žalobou súdu doručenu dňa 28.1.2003 uplatnil nárok na zaplattenie sumy vo výške 25.000,- Sk spolu s 24% úrokom z omeškania od 1.2.1999 do zaplattenia. Podaním doručeným súdu 30.12.2003 žalobca rozšíril citujem „podaný návrh o náhradu škody a ušlého zisku za obdobie do 31. decembra 2000, pričom výška spôsobenej ujmy bude upresnená na pojednávaní.“ Do podania súhrnného vyjadrenia zo dňa 19.9.2018, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 2.10.2018 žalobca neuplatnil na súde úroky z omeškania s náhradou škody, ktorá mu vznikla za obdobie roku 2000. Až v súhrnnom vyjadrení ušlý zisk za rok 2000 špecifikoval a vyčíslil a súčasne uplatnil úroky z omeškania. Súd túto zmenu pripustil uznesením 8Cb/359/2000 zo dňa 3.10.2018. Žalovaný vzniesol námietku premlčania na uplatnené úroky z omeškania.

8.5.3. Pri úroku z omeškania žalovaný poukázal na to, že je len vecou žalobcu ako poškodeného, aby si na základe protiprávnej skutočnosti kvalifikovane uplatnil škodu u toho, kto za ňu zodpovedá (v danom prípade u žalovaného), lebo len poškodený pozná skutočnosti rozhodné pre určenie výšky škody. Ak by tak urobil bez zbytočného odkladu po tom, ako mu škoda vznikla, žalovaný by sa dostal do omeškania hneď po tom, ako by takto uplatnenú škodu neuhradil, čo zodpovedá nielen spravodlivému ale aj zákonnému usporiadaniu vzťahov medzi účastníkmi konania. Nie vinou žalovaného táto rozhodná skutočnosť pre začiatok omeškania žalovaného s náhradou škody sa tak líši od doby splatnosti dohodnutej ceny. V dôsledku snahy napraviť následky omeškania žalobcu s kvalifikovaným uplatnením škody tento uplatňuje nároky, ktoré na základe tvrdených skutočnosti nemožno podradiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť nárok na žalované plnenie t.j. náhradu ušlých úrokov od splatnosti ceny za dielo podľa zmluvy. Právo na úroky z omeškania a právo na náhradu škody sú dva rozdielne právne inštitúty s odlišnými zákonnými predpokladmi pre ich uplatnenie.

8.5.4. Podľa žalovaného, žalobca má právny nárok len na úrok z omeškania žalovaného s náhradou škody, ktorá bude eventuálne v tomto konaní preukázaná a súdom ustálená. Omeškание s náhradou škody začína plynúť od prvého dňa po tom, ako vznikla žalovanému povinnosť škodu nahradiť. Žalovanému vznikla povinnosť škodu nahradiť prvý deň po tom, čo ho žalobca na jej náhradu kvalifikovane vyzval. V danom prípade za kvalifikovanú výzvu na náhradu škody považuje žalovaný

doručenie jednotlivých žalôb a ďalších podaní, ktorými sa kvalifikovane škoda na súde uplatnila. Úroky uplatnené súhrnným vyjadrením za rok 2000 sú podľa názoru žalovaného premlčané.

9. Žalobca písomným podaním zo dňa 10.12.2018 argumentoval:

9.1. Za podstatný pre určenie skutočnej škody žalobca považuje práve inventarizačný záznam z 4.1.1996.

9.2. K znaleckým posudkom žalobca uviedol, že účtovné hľadisko (reálny výkon firmy) môže byť iné ako daňové (cez uplatnenie prípustnej zákonnej daňovej optimalizácie).

9.3. K argumentácii žalovaného ohľadom premlčania žalobca uviedol, že smerodajné je znenie žaloby, kde si žalobca uplatnil za dané obdobie istinu (náhradu škody/ušlého zisku/...) aj úrok z omeškania, a následne žalobca neúplným podaním rozšíril žalobu aj o obdobie roka 2000. Žalobca deklaroval svoj úmysel upresniť výšku nároku na pojednávaní aj v príslušnom podaní (rozšírení návrhu). K tomu aj z dôvodov dlhoročných preťahov, a tiež absencii právneho zastúpenia došlo až neskôr. Preto aj s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1440/2001 z 05.09.2002 má za to, že upresnenie tohto nároku v súhrnnom vyjadrení, má spätné účinky (hmotnoprávne aj procesnoprávne) a preto je žalobca toho názoru, že úroky z omeškania boli uplatnené riadne, a nedošlo k ich premlčaniu. Preto žalobca odmieta námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaného v jeho vyjadrení z 30.11.2018.

10. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/168/1999 zo dňa 1.3.2005 vyplýva, že žalobca sa v tomto konaní domáhal náhrady ušlého zisku vo výške 527.396,- Sk titulom zmluvy o dielo, v ktorej sa zaviazal, že pre žalovaného bude vykonávať servisné zabezpečenie prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov pre lokalitu Nová Baňa, Žarnovica a Banská Štiavnica. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva:

10.1. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný neplatným odstúpením od zmluvy o dielo a znemožnením plnenia záväzkov žalobcu vyplývajúcich z tejto zmluvy porušil svoju povinnosť záväzkového vzťahu a je v zmysle ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka povinný nahradiť žalobcovi vzniknutú škodu. V konaní mal súd jednoznačne za preukázané, že k zrušeniu platnosti povolenia na prevádzku televízneho káblového rozvodu s umiestnením hlavnej stanice v Novej Bani, ul. Školská 16 došlo v dôsledku konania samotného žalovaného, ktorý neposkytol súčinnosť žalobcovi, rovnako mu neoznámil skutočnosti, ktoré boli dôležité na odstránenie závad, resp. mu ich oznámil až po termíne, kedy mali byť odstránené. Výšku priznanej škody súd odôvodnil závermi znaleckého posudku.

10.2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 43Cob/175/2005 zo dňa 23.11.2005 vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, že to bol žalovaný, ktorý sa pričínil o zrušenie platnosti povolenia na prevádzku televízneho káblového rozvodu s umiestnením hlavnej stanice v Novej Bani, ul. Školská. Žalovaný tak nepostupoval v súlade s § 377 Obchodného zákonníka. Záverom odvolací súd konštatoval, že žalovaný zmluvu o dielo uzatvretú dňa 20.5.1996 porušil a zodpovednosti za vzniknutú škodu, ktorá porušením vznikla, sa nezbavil. Je preto povinný žalobcovi preukázanú výšku škody a ušlého zisku navrhovateľovi zaplatiť.

11. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 2T/113/2014-365 zo dňa 28.3.2017 vyplýva, že žalobca bol oslobodený podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom zo 16.4.2014, sp. zn. IPv 594/11/6613, ktorou mu bolo kladené za vinu že v období od 19.07.2004 do 25.11.2004 predložil fiktívne, účelovo spracované doklady s nepravdivými údajmi a to súvahu podnikateľského subjektu Gabriel Oslanec TV - SAT služba za roky 1994-1999, výkazy ziskov a strát za roky 1994-1999 k vypracovaniu znaleckého posudku znaleckej organizácie CORPORA, a s., Bratislava č. 47/2004, ktorého predmetom bolo určenie výšky ušlého zisku podnikateľského subjektu Gabriel Oslanec TV - SAT služba, so sídlom Školská 18, Nová Baňa, spôsobeného Stavebným bytovým družstvom Žiar nad Hronom z dôvodu odstúpenia od zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 22.05.1995 medzi SBD Žiar nad Hronom ako objednávateľom a Gabrielom Oslancom TV - SAT služba ako zhotoviteľom diela, na základe takto vypracovaného znaleckého posudku bolo Okresným súdom Žiar nad Hronom právoplatne rozhodnuté v konaniach 8Cb/168/99, 12Cb 5/2005, 12 Cb 13/2006 a Stavebné bytové družstvo v Žiari nad Hronom do dnešného dňa uhradilo obž. Gabrielovi Oslancovi z dôvodu nesprávne vyčísleného ušlého zisku sumu 5 249 242,- Sk (174 242,91 €), pričom podľa výsledku znaleckého posudku Znaleckej organizácie, s. r. o., Hurbanovo č. 7/2012 mal byť obžalovanému vyplatený ušlý zisk

len vo výške 2 899 701,- Sk (96 252,44 €), pričom týmto konaním Stavebnému bytovému družstvu, so sídlom Pod Poňatom 3, Žiar nad Hronom spôsobil celkom škodu vo výške 2 819 520,- Sk (93 590,91 €), a teda mal na škodu cudzieho majetku seba obohatiť tým, že mal uviesť niekoho do omylu a spôsobiť tak na cudzom majetku značnú škodu, tým mal spácha trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 druhá veta CSP).

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným, oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/168/99, 8Cb/387/1996 a 2T/113/2014, oboznámením znaleckého posudku CORPORA, znaleckého posudku č. 6/2016 Ing. Stanislavy Antoškovej Pružinovej a znaleckého posudku Znaleckej organizácie, s.r.o. č. 7/2012 a dodatku k tomuto znaleckému posudku. Ďalšie listiny predložené žalovaným - inventarizačný zápis žalovaného zo dňa 15.11.1995 a hlavná kniha (č.l. 87 - 99) súd nevykonal, pretože tieto listinné dôkazy neboli pre rozhodnutie súdu potrebné (nepreukazovali skutočnosti potrebné pre posúdenie nároku žalobcu). Súd nevykonal dôkaz výsluchom osôb, ktoré v rozhodnom čase viedli a spracúvali účtovnú evidenciu žalobcu, pretože skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie nároku žalobcu mal súd za preukázané znaleckým posudkom CORPORA, ktorý podľa názoru súdu relevantným spôsobom spochybnený nebol. Taktiež súd nevykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - faktúry vystavené v období roka 1995 (č.l. 406 - 437 PV), nakoľko ide o listiny, ktorých obsah s ohľadom na zisťované skutočnosti (nákladovosť a ziskovosť žalobcu ako podnikateľa) musí posúdiť odborník/znalec. Súd vyhodnotiť dané listiny vzhľadom na požiadavku istej odbornosti nie je schopný, a navyše tieto skutočnosti už boli predmetom znaleckého posúdenia. Napokon súd nevykonal dokazovanie ani výsluchom navrhnutých svedkov: zástupcu znalca CORPORA a.s., - zamestnanca Daňového úradu, ktorý pracoval ako kontrolór v období roka 1995, a kvalifikovaného a oprávneného odborníka z oblasti účtovníctva. Tieto dôkazy súd nepovažoval za potrebné vykonať, pretože vierohodnosť dôkazného prostriedku, z ktorého vychádzal pri rozhodovaní nemal za spochybnenú.

13. Súd zistil skutkový stav tak ako je uvedené v bodoch 1. - 11. odôvodnenia. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným vyplývajú skutočnosti tvrdené žalobcom a žalovaným v ich písomných podaniach. Zo záverov znaleckých posudkov taktiež vyplývajú skutočnosti, ktoré tvrdil žalobca a žalovaný. Obsah listinných dôkazov nebol stranami spochybnený.

13.1. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca v postavení podnikateľa so žalovaným platne uzavrel v roku 1995 zmluvy o dielo, ktorými sa žalobca zaviazal, že bude pre žalovaného vykonávať servisné zabezpečovanie prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov pre lokalitu Nová Baňa (zmluva zo dňa 22.05.1995), Žarnovica (zmluva zo dňa 04.05.1995) a Banská Štiavnica (zmluva zo dňa 22.05.1995) (ďalej aj len ako „servisné služby“ alebo „dielo“). Cena diela bola určená paušálnou sadzbou podľa počtu účastníkov televízneho rozvodu vo výške 30,- Sk za mesiac na jedného účastníka. Zároveň bola v zmluvách dohodnutá úprava ceny diela podľa vývoja miery inflácie a tiež podľa vývoja kurzu slovenskej koruny voči nemeckej marke vychádzajúc zo základnej úrovne tohto kurzu platného v januári 1995. Predmetné zmluvy o dielo boli neskôr upravené dodatkom zo dňa 01.06.1995. Nebolo v konaní sporné, že žalobca zmluvy o dielo s rovnakým obsahom uzatvoril aj s inými účastníkmi.

13.2. V konaní bolo preukázané a nebolo sporné, že dňa 20.09.1995 oznámil žalovaný žalobcovi, že od zmlúv o dielo odstupuje, pričom na odstúpenie od týchto zmlúv neboli splnené zákonom stanovenie podmienky a na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. 8Cb/387/96 zo dňa 14.03.1997 (právoplatné dňa 11.12.1997) bolo vyslovené, že toto odstúpenie žalovaného je neplatné.

13.3. Ďalej nebolo sporné, že žalovaný protiprávnym konaním (odvolávajúc sa na neplatné odstúpenie od zmlúv o dielo zo dňa 20.09.1995) zabránil žalobcovi vo vykonávaní diela pre žalovaného, aj ostatných

účastníkov, a to dňa 20.08.1996 pre lokalitu Banská Štiavnica, dňa 28.08.1996 pre lokalitu Nová Baňa (Štúrova), dňa 27.02.1998 pre lokalitu Nová Baňa (vstup/Školská).

13.4. Nebolo medzi stranami sporné ani to, že žalobca uzatvoril zmluvy o dielo, ktoré pripojil k súhrnnému vyjadreniu zo dňa 19.9.2018 (č.l. 296 - 313).

13.5. Spornou zostala výška nároku žalobcu, a výška uplatneného príslušenstva.

14. Na daný skutkový stav súd aplikoval najmä tieto právne predpisy:

14.1. Podľa § 261 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

14.2. Podľa § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel' sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

14.3. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

14.4. Podľa § 379 Obchodného zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, náhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

14.5. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

15. Súd na daný skutkový stav aplikoval normy obchodného práva pretože medzi žalobcom (pôvodne vystupujúcim pod obchodným menom Gabriel Oslanec - TV - SAT, služba, IČO: 10 930 345) a žalovaným vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o dielo, pričom obe zmluvné strany vystupovali v tomto záväzkovom vzťahu ako podnikatelia, pri ich podnikateľskej činnosti. Počas konania žalobca ukončil podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Gabriel Oslanec - TV - SAT, služba, IČO: 10 930 345 dňom 30.11.2015, čo vyplýva z výpisu zo Živnostenského registra (č.l. 221), preto súd pokračoval v konaní so žalobcom ako fyzickou osobou.

16. Súd považuje za preukázané predložením uzatvorených zmlúv, resp. dokladov o platení ceny diel (č.l. 274 - 313 PV), že žalobca mal v lokalite Nová Baňa uzatvorené zmluvy o dielo s rovnakým predmetom (vykonávanie servisného zabezpečovania prevádzky televízneho, satelitného a terestrického prijímacieho systému vonkajších a vnútorných rozvodov) s počtom účastníkov celkovo 1.014, pričom v prípade žalovaného to bolo 582 účastníkov. V lokalite Žarnovica mal žalobca uzatvorené zmluvy o dielo v rovnakom predmete zmluvy s počtom účastníkov celkovo 1.096 (z toho v prípade žalovaného to bolo 748 účastníkov) a v lokalite Banská Štiavnica s počtom účastníkov celkovo 1.000 (z toho pre žalovaného 852). Uvedené počty vyplývajú z vykonaných dôkazov, a to jednotlivých zmlúv ako aj z rozhodnutí Oblastného Telekomunikačného úradu Stredné Slovensko, pričom počet účastníkov uvedený v týchto rozhodnutiach bol nižší ako počet reálny.

17. Povinnosť náhrady škody postihuje stranu, ktorá poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu (najmä zo zmluvy). Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 sú:

a) protiprávny úkon,

b) vznik škody,

c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Všetky uvedené predpoklady majú objektívnu povahu. Zodpovedná strana sa môže od zodpovednosti oslobodiť (liberovať), ak preukáže, že k nesplneniu povinnosti došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374 ods. 1). Existenciu všetkých troch predpokladov zodpovednosti musí preukázať

poškodený. Ten, kto škodu spôsobil, preukazuje okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť; ak ich preukáže, oslobodí sa od povinnosti nahradiť škodu.

18. Súd zisťoval prvý predpoklad vzniku právnej zodpovednosti, a to porušenie právnej povinnosti žalovaným, teda správanie, ktoré sa prieči právu, a preto je protiprávne. Dôkazy na preukázanie tvrdení strán súd hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Súd prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Dôkazné bremeno ťažilo žalobcu.

19. Súd považuje po vykonanom dokazovaní za preukázané, že žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmlúv o dielo tým, že neoprávnene obmedzil žalobcovi výkon jeho činnosti vyplývajúcej zo zmlúv a to dňa 20.8.1996 pre lokalitu Banská Štiavnica, dňa 28.8.1996 pre lokalitu Nová Baňa - Štúrova, dňa 27.2.1998 pre lokalitu Nová Baňa - Vstup/Školská, tým, že znemožnil žalobcovi prístup k hlavným staniciam TKR v príslušných lokalitách a navyše neposkytol žalobcovi súčinnosť v plnení povinností stanovených telekomunikačným úradom. Týmto konaním žalovaný znemožnil žalobcovi plniť zmluvy nielen voči žalovanému ale aj voči iným účastníkom v týchto lokalitách (toto porušenie povinností žalovaný nepoprel).

19.1. K pôvodnej obrane žalovaného, že žalobca si škodu spôsobil sám, pretože neposkytol žalovanému súčinnosť súd uvádza, že takéto konanie žalobcu nebolo v konaní preukázané. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný neoprávnene zamedzil činnosť žalobcu (dňa 20.8.1996 v Banskej Štiavnici sídlisko Drieňová - č.l. 16) po tom, ako (neplatne) odstúpil od zmlúv o dielo (dňa 20.9.1995 - č.l. 121). Bol to práve žalovaný, ktorý listom zo dňa 19.1.1995 (č.l. 114) oznámil žalobcovi, že prevádzku TKR bude riešiť až po skončení konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (pozn. súdu: proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie sp. zn. 8Cb/387/1996, ktorým súd rozhodol o neplatnosti odstúpenia žalovaného od zmlúv o dielo). Žalobca preukázal, že vyzval žalovaného na riadne plnenie zmluvy dňa 24.3.1998 (list - č.l. 115), ako aj listom zo dňa 27.12.1998 (č.l. 116). V predchádzajúcom období žalobca žalovaného vyzýval, aby mu poskytol doklady potrebné pre prevádzkovanie TKR (list zo dňa 2.8.1995 - č.l. 119 a dňa 22.8.1995 - č.l. 120, dňa 26.11.1995 - č.l. 123). Následne prebiehala medzi žalovaným a žalobcom najmä písomná komunikácia, kde žalovaný neoprávnene žiadal od žalobcu ukončenie poskytovania servisných služieb (listy - č.l. 123, č.l. 118, č.l. 124, č.l. 125, č.l. 126).

19.2. Navyše súd uvádza, že uvedené porušenie záväzku zo zmluvy bolo konštatované aj v právoplatne skončenom konaní sp. zn. 8Cb/168/1999 (bod 11. tohto odôvodnenia).

20. Súd taktiež považuje za preukázané, že poškodenému - žalobcovi vznikla škoda a to skutočná škoda aj ušlý zisk. Táto škoda žalobcovi navyše vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, ktoré bolo popísané vyššie (v bode 19. odôvodnenia). Žalovaný pritom nepreukázal, že k porušeniu jeho záväzku došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374 ods. 1 Obchodného zákonníka), a teda že sa z tohto konania liberoval.

21. Škoda je majetková ujma, ktorú možno vyjadriť v peniazoch. Rozoznávame dva druhy škôd: skutočnú škodu (damnum emergens) a ušlý zisk (lucrum cessans). Skutočná škoda je v peniazoch vyjadriteľná majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ušlý zisk je v peniazoch vyjadriteľná majetková ujma spočívajúca v tom, že nedošlo k zväčšeniu majetku poškodeného, ktoré, nebyť vzniku škody, bolo možné vzhľadom na okolnosti odôvodnene očakávať. Skutočná škoda a ušlý zisk spolu predstavujú všetku škodu.

22. Súd sa preto pri dokazovaní zameril na preukázanie výšky uplatnenej škody, pretože nielen právne posúdenie (dôvodnosť nároku) ale aj skutkové okolnosti týkajúce sa uplatnenej škody boli medzi stranami sporné. Žalobca výšku vyčísleného nároku opieral o dôkaz - znalecký posudok vypracovaný v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/168/1999, a to znalecký posudok CORPORA. V konaní sp. zn. 8Cb/168/1999 súd ustanovil za účelom vyčíslenia ušlého zisku znalca - spoločnosť CORPORA, a.s., IČO: 35 804 432. V znaleckom posudku bola konštatovaná nákladovosť žalobcu vo výške 33,02 % a teda ziskovosť vychádza 66,98 %. Žalobca z tohto pomeru vychádzal pri vyčíslení škody. Poukázal pritom na skutočnosť, že súdy pri priznaní náhrady škody vychádzali z tohto pomeru aj v konaní sp. zn. 8Cb/168/1999 aj v ďalších konaniach sp. zn. 12Cb/13/2006 a tiež 12Cb/5/2005.

23. Súd sa vysporiadal s námietkami žalovaného nasledovne:

23.1. K pôvodnej obrane žalovaného, keď tvrdil, že žalobcovi za služby riadne zaplatil a predložil fotokópie faktúr a výpisy z účtu súd uvádza, že za tieto obdobia si žalobca náhradu škody neuplatnil, preto túto obranu súd považuje za irelevantnú.

23.2. K námietkam žalovaného, ktoré boli žalovaným podávané od počiatku sporu a to že celá uplatnená suma nemôže predstavovať ušlý zisk žalobcu, keďže mu museli vzniknúť aj náklady pri výkone jeho podnikateľskej činnosti súd uvádza, že otázka určenia nákladovosti a ziskovosti podnikania žalobcu bola predmetom znaleckého dokazovania v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 8Cb/168/99.

23.3. Žalovaný sa bránil tým, že ziskovosť žalobcu určená znaleckým posudkom CORPORA je nereálna a mienil v konaní preukázať tento záver. Poukázal na znalecké posudky vypracované v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. sp. zn. 2T/113/2014. Podľa názoru súdu sa však nepodarilo žalovanému preukázať, že závery znaleckého posudku CORPORA sú nesprávne, resp. že vychádzajú z nereálnych (dokonca fiktívnych) podkladov. Znalecký posudok Znaleckej organizácie s.r.o. č. 7/2012 a jeho doplnenie uvádza, že zisk žalobcu predstavoval 37 %. Uvedený rozdiel medzi znaleckými posudkami CORPORA a Znalecká organizácia s.r.o. č. 7/2012 mal objasniť ďalší znalecký posudok č. 6/2016, z ktorého záveru vyplýva, že nie je možné určiť správnosť ktoréhokolvek z týchto posudkov, nakoľko každý z nich vychádzal z iných účtovných podkladov. Po vyhodnotení týchto dôkazov súd konštatuje, že ani znalecký posudok č. 7/2012 ani znalecký posudok č. 6/2016 nevyhodnotil nesprávnosť záverov znaleckého posudku CORPORA, a v trestnom konaní nebolo preukázané, že tento znalecký posudok bol vypracovaný na základe fiktívnych podkladov. Žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Keďže tento znalecký posudok bol vypracovaný v konaní sp. zn. 8Cb/168/99, na podklade totožného skutkového stavu, bol vypracovaný súdom ustanoveným znalcom, ktorý nesie zodpovednosť za pravdivosť záverov v ňom uvedených a odpovedal na otázky, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie, súd nezistil dôvod, aby súd z tohto dôkazu nevychádzal aj pri rozhodnutí v predmetnej veci.

23.4. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, k tomuto záveru taktiež nemožno dôjsť. Ak žalovaný tvrdil, že závery dôkazného prostriedku, ktorý preukazuje nárok žalobcu nie sú správne, je ťarcha uniesť dôkazné bremeno práve na žalovanom. Žalovaný síce navrhol vykonať nový znalecký posudok, avšak ako sám uviedol, nové znalecké dokazovanie je ale možné vykonať len v prípade, že žalobca súdu predloží všetky účtovné doklady za rozhodné obdobie. V trestnom konaní sp. zn. 2T/113/2014 sa žalobca vyjadril a aj produkoval dôkaz o tom, že uvedenými dokladmi nedisponuje, nakoľko mu boli odcudzené. V dôkaznej núdzi sa preto ocitol žalovaný, keď nepreukázal svoju obranu, že znalecký posudok CORPORA obsahoval nereálne závery o výške ziskovosti a nákladovosti žalobcu ako podnikateľa.

23.5. Súd preto uvádza, že rozhodným dôkazom, ktorý preukazuje výšku ušlého zisku žalobcu je znalecký posudok CORPORA a z tohto dôkazu súd pri určení výšky náhrady škody vychádzal.

24. Čo sa týka posúdenia žalobného petitu, súd uvádza:

24.1. Nemožno súhlasiť s tým, že pokiaľ v pôvodnej žalobe nie je uvedené, že si žalobca uplatňuje aj skutočnú škodu, nemožno mu ju z tohto dôvodu priznať.

24.2. Žalobca žiadal titulom náhrady škody sumu 751.663,- Sk. Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, keď poukazoval v tomto smere na rozhodnutia súdov vyššieho stupňa. Poškodený má právo voľby, či bude požadovať len ušlý zisk alebo aj skutočnú škodu. Ak žalobca v priebehu konania (teda neskôr ako v čase podania žaloby) špecifikoval žalovanú sumu tak, že požaduje skutočnú škodu vo výške 8.674,27 eur (261.321,- Sk) a zvyšok žalovanej sumy teda predstavuje ušlý zisk 16.276,37 eur (490.342,- Sk), nejde o iný nárok, než ktorý bol uplatnený žalobou. Žalobca preukázal, že nárok žalobcu v danej lokalite za celé žalované obdobie predstavuje ušlý zisk spolu vo výške 18.563,24 eur, t.j. 559.236,27 Sk (250.820,75 Sk + 308.415,52 Sk) - viď č.l. 396 spisu + tabuľka na č.l. 331. Žalobca si podanou žalobou uplatnil menej, t.j. sumu ušlého zisku 16.276,37 eur (490.342,- Sk). V medziach žalobného petitu preto nemožno uviesť, že by si žalobca uplatňoval niečo, na čo nemá nárok (aj keď to matematicky nevychádza presne podľa uvedeného pomeru nákladovosti a ziskovosti).

25. K uplatnenej skutočnej škode však súd uvádza, že nárok žalobcu nebol v konaní dostatočne preukázaný, preto súd v tejto časti musel žalobu zamietnuť a to z týchto dôvodov:

25.1. Žalobca uviedol, že skutočnú škodu, ktorá mu v konaní vznikla a ktorej výška a dôvodnosť bola preukázaná jednak znaleckým posudkom CORPORA a jednak znaleckým posudkom Ing. Antošku (č.l. 321) si uplatnil v troch súdnych konaniach - sp. zn. 8Cb/168/99 vo výške 133.395,- Sk, v konaní 12Cb/5/2012 vo výške 861.082,- Sk a v konaní 8Cb/359/2000 vo výške 261.321,- Sk. Celková výška skutočnej škody bola vyčíslená spolu vo výške 1.264.798,- Sk, pričom suma, ktorú žalobca neuplatnil 9.000,- Sk predstavuje cenu materiálu, ktorý sa podarilo žalobcovi predať. Dôkazom, ktorý označil žalobca je inventúrny zápis zo dňa 4.1.1996, znalecký posudok CORPORA a znalecký posudok Ing. Antošku.

25.2. V tejto súvislosti treba dať za pravdu žalovanému, ktorý poukazoval na to, že v znaleckom posudku CORPORA bola znalcomi zadaná úloha posúdiť, či náhrada skutočne spôsobenej škody vo výške 254.605,- Sk uplatnenej v konaní sp. zn. 8Cb/168/99 je oprávnená. V posudku bolo konštatované, že všetky uvedené nákladové položky vychádzajú z údajov účtovníctva podnikateľa a sú vo vzťahu k jeho podnikateľskej činnosti. Podľa názoru znalca tieto náklady boli nutné k vykonaniu diela. Zo znaleckého posudku Ing. Antošku vyplýva, že všetky zariadenia, prístroje a materiál uvedené v prílohe tohto znal. posudku mohli byť použité v roku 1996 v súvislosti s činnosťou, ktorú žalobca vykonával. Faktúry obsahujú vyúčtovanie nájmu, úpravu a rekonštrukciu priestorov, zabezpečovacie zariadenia, software materiál a faktúry za jednotlivé zariadenia - uvedené v znaleckom posudku. Podľa názoru odborníkov znaleckej organizácie ide o náklady vynaložené na zriadenie pracoviska TV SAT ktoré by neboli vznikli, ak by žalobca nevykonával služby v danej lokalite. Pri otázke, aby znalec určil, či položky, ktoré sú uvedené ako priama škoda, boli znehodnotené odstúpením od zmluvy, aká bola ich hodnota ku dňu odstúpenia od zmluvy, kde sa nachádzajú a či ich žalobca nevyužil na ďalšie účely, resp. kde sa nachádzajú, znalec uviedol, že položky určené žalobcom ako priama škoda neboli odstúpením od zmluvy znehodnotené. Ide však o jednocelové zariadenia, ktoré súvisia s prenosom televízneho seriálu a nie je možné ich využiť na iný účel. Keďže neboli využívané v dobe svojej životnosti, došlo v priebehu času k ich fyzickému, ale najmä morálnemu zastaraniu. Položky sa podľa znalca v odbore elektrotechnika slaboprúdová nachádzajú v Novej Bani, Školská 18, žalobca ich nevyužíva. Časť vynaložených nákladov zostala po ukončení činnosti žalobcu inštalované na diele - napr. rekonštrukcia priestoru. Ich hodnotu ku dňu odstúpenia od zmluvy by mal určiť znalec v odbore Elektrotechnika slaboprúdová odvetvie Odhad hodnoty elektrických a elektrotechnických zariadení. Na otázku, aby znalec zistil, či bol nákup vecí, na ktorých vznikla škoda i reálne vykonaný, práce skutočne prevedené, či boli zaevidované do účtovníctva žalobcu ako podnikateľa, znalec uviedol, že podľa zoznamu vecí uvedených v spise 8Cb/168/99 sú k dokladom o nákupe priložené aj doklady o zaplatení, čo preukazuje reálny nákup a zaplatenie týchto vecí. V účtovníctve podnikateľa je tento nákup zahrnutý v položke „nákup materiálu, režijné náklady a nákup služieb“. Materiál sa nachádza na inventúrnom zápise stavu a základných prostriedkov ku dňu 31.12.1995, ktorý bol dodaný žalobcom. Jednotlivé položky boli tiež predmetom obhliadky podľa znaleckého Posudku č. 010/2004 vypracovaného Ing. Vladimírom Antoškom - znalcom z odboru Elektrotechnika slaboprúdová.

25.3. Súd uvádza, že je pravdou, že zoznam vecí, ktorý je prílohou znal. posudku č. 010/2004 vypracovaného Ing. Antoškom nie je totožný s inventúrnym zápisom, ktorý označil žalobca ako zoznam vecí, ktorých hodnota predstavuje skutočnú škodu. Navyše aj znalec sa vyjadril, že hodnotu jednotlivých položiek ku dňu odstúpenia od zmluvy by mal určiť znalec v odbore Elektrotechnika slaboprúdová odvetvie Odhad hodnoty elektrických a elektrotechnických zariadení. Toto ohodnotenie však vykonané nebolo. Žalobca sám ocenil materiál a zariadenia podľa účtovníctva, čo však žalovaný v konaní namietal.

25.4. Súd konštatuje, že výšku skutočnej škody na základe predložených dôkazov nemožno jednoznačne určiť a to z dôvodu, že v znalcom CORPORA bola zadaná úloha skúmať položky uvedené v inventúrnom zápise v súvislosti s uplatnenou výškou škody v konaní 8Cb/168/99 v sume 254.605,- Sk (teda nie celou výškou vzniknutej škody) a znalec sa odvoláva na materiál, ktorý sa nachádza jednak v zozname (príloha znal. posudku č. 010/2004) a jednak v inventúrnom zápise, ktoré ale nie sú totožné (počet niektorých položiek sa líši - č.l. 476). V tejto súvislosti treba dať za pravdu žalovanému aj v tom, že žalobca svoju podnikateľskú činnosť prestal vykonávať postupne, a to dňa 20.8.1996 pre lokalitu Banská Štiavnica, dňa 28.8.1996 pre lokalitu Nová Baňa - Štúrova, dňa 27.2.1998 pre lokalitu Nová Baňa - Vstup/Školská. V znaleckom posudku CORPORA, ktorý bol vypracovaný dňa 25.11.2004 sa

konštatuje, že jednotlivé položky sa nachádzajú v Novej Bani, Školská 18, pričom žalobca ich v tom čase už nevyužíval. Pri určení výšky skutočnej škody však podľa názoru súdu nemožno vychádzať z hodnoty vecí pri ich obstaraní, najmä ak boli žalobcom určitý čas ešte využívané. Zostatková hodnota vecí ku dňu vzniku škody nebola preukázaná. Z uvedených dôvodov súd musel prihliadnuť na dôvodne vznesené námietky zo strany žalovaného, a to ohľadom určenia výšky skutočnej škody, ktorá podľa názoru súdu nebola jednoznačne preukázaná.

25.5. Vzhľadom k tomu, že uplatnenú skutočnú škodu nepovažoval súd za dostatočne preukázanú a z uvedeného dôvodu ju nemôže žalobcovi priznať, otázkou premlčania (námietka premlčania vznesená žalovaným) tohto nároku sa súd v odôvodnení nezaoberal.

26. K uplatnenému ušlému zisku súd uvádza, že považuje podanú žalobu v tejto časti za dôvodnú, výšku ušlého zisku za preukázanú (výpočet podložený prílohami č. 13. - 15. súhrnného vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.9.2018, doručené súdu dňa 20.9.2018, ktoré sú v kompletnom znení súčasťou elektronického spisu), čo súd odôvodňuje nasledovne:

26.1. V časti uplatneného ušlého zisku za lokalitu Banská Štiavnica žalobca vychádzal pri výpočte zo správneho počtu účastníkov (959, pričom reálny preukázaný počet účastníkov bol 1000), použil pre výpočet pomer ziskovosti 66,98 % za obdobie od 21.8.1996 - 30.6.1997 a od 1.7.1997 do 30.6.1998 (č.l. 331 - 333PV). Keďže si žalobca uplatnil za lokalitu Banská Štiavnica ušlý zisk vo výške 16.276,37 eur (490.342,- Sk), a tento riadne preukázal nielen nakontrahovaným obratom a výškou ziskovosti ale podľa zmluvy aj vyjadrením Štatistického úradu SR o výške inflácie (č.l. 320) vo výške 18.563,24 eur, t.j. 559.236,27 Sk, súd žalobe v tejto časti vyhovel. Výška ceny diela po zohľadnení inflačnej a kurzovej doložky vyplýva zo znaleckého posudku CORPORA (pozn. súdu: kurzová doložka v niektorých zmluvách dohodnutá nebola, čo vyplýva z podkladových výpočtov žalobcu).

26.2. V časti uplatneného ušlého zisku za lokalitu Žarnovica (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12Cb/153/2002) žalobca vychádzal pri výpočte zo správneho počtu účastníkov (748 - nakontrahovaných so žalovaným, pričom celkový počet účastníkov bol preukázaný v počte 1096). Použil pre výpočet pomer ziskovosti 66,98 % za obdobie od 1.6.1998 - 31.12.1998, od 1.1.1999 do 31.12.1999 a za obdobie od 1.1.2000 do 31.12.2000 (č.l. 334 a 336). Keďže žalobca si uplatnil za lokalitu Žarnovica ušlý zisk vo výške 10.906,92 eur, a tento riadne preukázal nielen nakontrahovaným obratom a výškou ziskovosti ale podľa zmluvy aj vyjadrením Štatistického úradu SR o výške inflácie (č.l. 320), súd žalobe v tejto časti vyhovel. Výška ceny diela po zohľadnení inflačnej a kurzovej doložky vyplýva zo znaleckého posudku CORPORA.

26.3. V časti uplatneného ušlého zisku za lokalitu Nová Baňa (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12Cb/35/2003) žalobca vychádzal pri výpočte zo správneho počtu účastníkov (preukázaný počet nakontrahovaných účastníkov 1014). Použil pre výpočet pomer ziskovosti 66,98 % za obdobie od 1.2.1999 do 31.12.1999 a od 1.1.2000 do 31.12.2000 (č.l. 338,339). Keďže žalobca si uplatnil za lokalitu Nová Baňa ušlý zisk vo výške 15.760,57 eur, a tento riadne preukázal nielen nakontrahovaným obratom a výškou ziskovosti ale podľa zmluvy aj vyjadrením Štatistického úradu SR o výške inflácie (č.l. 320), súd žalobe v tejto časti taktiež vyhovel. (pozn. súdu: kurzová doložka v zmluvách dohodnutá nebola, čo vyplýva z podkladových výpočtov žalobcu).

27. K uplatnenému príslušenstvu súd uvádza:

27.1. Keďže Obchodný zákonník (ani Občiansky zákonník) pri náhrade škody neustanovuje čas plnenia, úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. V Obchodnom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, preto treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čoho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977).

27.2. Žalobca pri uplatnení úroku z omeškania vychádzal z toho, že žalovaný sa dostával do omeškania podľa splatnosti plnenia vyplývajúceho zo zmlúv ktoré mal žalobca uzatvorené jednak so žalovaným ako aj s ostatnými účastníkmi. Žalobca označil dôkaz o výške priemerných úrokových

sadzieb poskytovaných bankami v rozhodnom období - vyjadrenie bánk predložené v konaní sp. zn. 12Cb/13/2006 (č.l. 77, 154 a č.l. 80 súdneho spisu 12Cb/13/2006) a sp. zn. 8Cb/168/1999 (č.l. 269). Priemerná úroková sadzba úverov poskytovaných v období máj 1995 tak bola na úrovni 19,25 % ročne.

27.3. Je dôležité poukázať na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia náhrady škody a takéto právne posúdenie bolo vyslovené aj zo strany súdu. Žalobca preto nemôže požadovať úrok z omeškania tak, ako by to vyplývalo zo zmluvy. Tým, že zmluvy bola zo strany žalovaného porušená a práve preto si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, vzniká medzi stranami záväzkový vzťah z titulu, ktorým je náhrada škody vo forme ušlého zisku. Súd preto nemôže pri výpočte úrokov z omeškania postupovať tak, že nárok na úroky z omeškania, ako aj ich výšku bude odvodzovať od toho, ako mala byť platená cena diela a ako dochádzalo k jej splatnosti. Omeškanie žalovaného preto nemožno odvodzovať zo zmluvných dojednaní. Súd v tejto súvislosti poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2012, sp. zn. 7MCdo/15/2011 „Nemožno akceptovať názor, podľa ktorého by sa príslušenstvo pohľadávky posudzovalo podľa iného právneho režimu, než samotná pohľadávka; právny režim pohľadávky sa vzťahuje aj na jej príslušenstvo“.

27.4. Pokiaľ sa žalobca domáhal náhrady škody, je potrebné ustáliť, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou svojho záväzku vo forme ušlého zisku. Súd nemohol prihliadnuť na výzvu žalobcu zo dňa 24.4.1996 a 30.8.1996, pretože v tejto výzve nebola vyčíslená výška škody, ktorú žalobca požadoval (obsahuje len možný výpočet, resp. čiastočné odškodnenie). Za relevantné uplatnenie súd teda považoval doručenie jednotlivých žalôb, resp. ich rozšírení žalovanému.

27.5. Žaloba vedená pod sp. zn. 8Cb/359/2000 o zaplatenie sumy 11.217,92 eur (337.951,- Sk), podaná na súde dňa 17.8.2000, bola žalovanému doručená dňa 8.3.2001 (doručenka nachádzajúca sa v spise). Rozšírenie žaloby o sumu 13.732,72 eur (413.712,- Sk) bolo pripustené na pojednávaní dňa 21.6.2002, na ktorom bol prítomný právny zástupca žalovaného (záp. z pojednávania - č.l. 159). Pri pripustení rozšírenia žaloby súd vychádzal z dátumu, kedy bolo pripustené rozšírenie žaloby (podobne aj pri ostatných podaných žalobách) súdom, keďže samotný návrh nemá účinky podanej žaloby.

27.5.1. Žalobcovi bola priznaná z tejto uplatnenej sumy, suma 16.276,37 eur. Do omeškania sa preto žalovaný dostal s časťou uplatnenej sumy dňom nasledujúcim po doručení žaloby o zaplatenie 11.217,92 eur, t.j. 9.3.2001 a zo zvyškom nároku žalobcu, t.j. 5.058,45 eur dňom nasledujúcim po vyhlásení uznesenia o pripustení rozšírenia žaloby, t.j. 22.6.2012.

27.6. Žaloba vedená pod sp. zn. 12Cb/153/2002 o zaplatenie sumy 663,88 eur (20.000,- Sk), podaná na súde dňa 31.5.2002, žalovanému doručená nebola (v spise sa nenachádza doručka preukazujúca doručenie predmetnej žaloby). Súd bude preto vychádzať z toho, že žalovaný sa dozvedel o tomto nároku dňom vyhlásenia uznesenia o pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 3.10.2018. Rozšírenie žaloby zo dňa 29.12.2002 (doručené súdu 31.12.2002) o sumu 663,88 eur (20.000,- Sk) bolo žalovanému doručené až na pojednávaní dňa 3.10.2018 (kedy bolo o rozšírení žaloby aj rozhodnuté). Rozšírenie žaloby zo dňa 30.12.2003 nebolo v čase podania (30.12.2003) špecifikované. Jeho upresnenie poskytol žalobca až podaním zo dňa 19.9.2018, pričom o pripustení zmeny žaloby bolo rozhodnuté na pojednávaní dňa 3.10.2018. Súd bude preto vychádzať z toho, že žalovaný sa o podanej žalobe a jej rozšíreniach dozvedel až vyhlásením uznesenia o pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 3.10.2018. Čo sa týka uplatneného príslušenstva, súd uvádza, že z podaných rozšírení žaloby je zrejmé, že úrok z omeškania si žalobca uplatnil v čase podania žaloby z uplatnenej sumy 663,88 eur (20.000,- Sk) a neskôr podaním, ktorým rozšíril žalobu o ďalších 663,88 eur (20.000,- Sk), ktoré bolo doručené súdu dňa 31.12.2012. Čo sa týka návrhu na pripustenie rozšírenia žaloby v podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.12.2003 žalobca uviedol, že „rozširuje podaný návrh o náhradu škody a ušlého zisku za obdobie do 31.12.2000 pričom výška spôsobenej ujmy bude upresnená na pojednávaní“. Upresnenie tohto návrhu, kde si zároveň žalobca uplatnil aj príslušenstvo bolo súdu doručené dňa 20.9.2018 (č.l. 264 a nasl.).

27.6.1. Žalobcovi bola priznaná suma 10.906,92 eur, pričom žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením tejto škody žalobcovi dňom nasledujúcim po vyhlásení uznesenia o pripustení zmeny žaloby, t.j. dňom 4.10.2018.

27.7. Žaloba vedená pod sp. zn. 12Cb/35/2003 o zaplatenie sumy 829,85 eur (25.000,- Sk), podaná na súde dňa 28.1.2003, bola žalovanému doručená 9.10.2003 (doručenka sa nachádza v spise). Rozšírenie žaloby zo dňa 30.12.2003, doručené súdu dňa 30.12.2003 nebolo v čase podania špecifikované. Jeho

upresnenie poskytol žalobca až podaním zo dňa 19.9.2018, pričom o pripustení zmeny žaloby bolo rozhodnuté na pojednávaní dňa 3.10.2018. Súd bude preto vychádzať z toho, že žalovaný sa o rozšírení podanej žaloby dozvedel až vyhlásením uznesenia o pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 3.10.2018. Čo sa týka návrhu na pripustenie rozšírenia žaloby v podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.12.2003 žalobca uviedol, že „rozširuje podaný návrh o náhradu škody a ušlého zisku za obdobie do 31.12.2000 pričom výška spôsobenej ujmy bude upresnená na pojednávaní“. Upresnenie tohto návrhu, kde si zároveň žalobca uplatnil aj príslušenstvo bolo súdu doručené dňa 20.9.2018 (č.l. 264 a nasl.).

27.7.1. Žalobcovi bola priznaná suma 15.760,57 eur, pričom žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením škody žalobcovi dňom nasledujúcim po doručení žaloby o zaplatenie sumy 829,85 eur, t.j. dňom 10.10.2003 a zo zvyškom nároku, t.j. 14.930,72 eur až dňom nasledujúcim po vyhlásení uznesenia o pripustení zmeny žaloby, t.j. dňom 4.10.2018.

27.8. Výška úroku z omeškania je upravená ust. § 369 Obchodného zákonníka. Omeškanie žalovaného nastalo dňa 9.3.2001 so sumou 11.217,92 eur uplatnenou v konaní 8Cb/359/2000 a dňa 10.10.2003 so sumou 829,85 eur uplatnenou v konaní 12Cb/35/2003.

27.8.1. Právna úprava bola v čase tohto omeškania nasledovná:

27.8.1.1. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom do 31.1.2004, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 1% vyššie, než je úroková sadzba určená obdobne podľa § 502.

27.8.1.2. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom do 31.1.2004, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

27.8.1.3. Podľa § 763a Obchodného zákonníka (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. februára 2004), práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravujú podľa doterajších predpisov.

27.8.2. Úrok z omeškania nebol medzi stranami dohodnutý. Súd postupoval analogicky podľa citovaného ustanovenia, pričom keďže ide o uplatnenie náhrady škody, za rozhodný čas pre určenie výšky úroku súd považoval dátum, kedy sa žalovaný dozvedel, že má voči žalobcovi záväzok vo forme ušlého zisku. Z verejne dostupných informácií na internete na stránke NBS v čase omeškania žalovaného zo zaplatením sumy 11.217,92 eur (t.j. dňa 9.3.2001) boli priemerné úroky požadované bankami za úvery zo stavu úverov spolu: vo výške 10,56 % a z čerpaných úverov spolu: 9,85 %. Priemer teda predstavuje 10,21 %. Ročný úrok z omeškania teda predstavuje podľa cit. § 369 Obchodného zákonníka 11,21 %. V čase omeškania so zaplatením sumy 829,85 eur (t.j. dňa 10.10.2003) boli priemerné úroky požadované bankami za úvery zo stavu úverov spolu: vo výške vo výške 7,87 % a z čerpaných úverov spolu: 7,10 %. Priemer teda predstavuje 7,49 %. Ročný úrok z omeškania teda predstavuje podľa cit. § 369 Obchodného zákonníka 8,49 %. Treba uviesť, že ide o hodnoverný štatistický údaj zverejnený Národnou bankou Slovenska, pričom banky aj v tomto čase mali úrokové miery nastavené s celoslovenskou pôsobnosťou (t.j. nebol rozdiel vo výške úrokových mier v jednotlivých pobočkách v mieste sídla dlžníka tak ako to vyžaduje citovaný predpis).

27.9. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 22.6.2012 aj so sumou 5.058,45 eur uplatnenou v konaní 8Cb/359/2000.

27.9.1. Právna úprava bola v čase tohto omeškania nasledovná:

27.9.1.1. Podľa § 369 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom do 31.1.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

27.9.1.2. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27.9.2. Výška základnej úrokovej sadzby ECB v čase omeškania žalovaného, t.j. od 22.6.2012 bola 1%. Ročný úrok z omeškania zo sumy 5.058,45 eur teda predstavoval podľa cit. ustanovení 9 %.

27.10. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 4.10.2018 so sumou 10.906,92 eur uplatnenou v konaní 12Cb/153/2002 a so sumou 14.930,72 eur uplatnenou v konaní 12Cb/35/2003.

27.10.1. Právna úprava bola v čase tohto omeškania nasledovná:

27.10.1.1. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, v poslednom znení, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

27.10.1.2. Podľa § 2 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

27.10.2. Výška základnej úrokovej sadzby ECB v čase omeškania žalovaného, t.j. od 22.6.2012 bola 0%. Ročný úrok z omeškania zo sumy 10.906,92 eur a zo sumy 14.930,72 eur teda predstavoval podľa cit. ustanovení 9 %.

27.11. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 10.10.2003 so sumou 829,85 eur uplatnenou v konaní 12Cb/35/2003.

27.11.1. Právna úprava bola v čase tohto omeškania nasledovná:

27.11.1.1. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, v poslednom znení, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

27.11.1.2. Podľa § 2 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

27.11.2. Výška základnej úrokovej sadzby ECB v čase omeškania žalovaného, t.j. od 22.6.2012 bola 0%. Ročný úrok z omeškania zo sumy 10.906,92 eur a zo sumy 14.930,72 eur teda predstavoval podľa cit. ustanovení 9 %.

28. Napokon sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného na uplatnené príslušenstvo k uplatnenému nároku návrhom žalobcu v konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 12Cb/153/2002 a 12Cb/35/2003. Žalobca v oboch konaniach podaním doručeným súdu 30.12.2003 rozšíril žalobu nasledovne: „podaný návrh o náhradu škody a ušlého zisku za obdobie do 31. decembra 2000, pričom výška spôsobenej ujmy bude upresnená na pojednávaní.“ Tento návrh žalobca upresnil až podaním zo dňa 19.9.2018, doručeným súdu dňa 20.9.2018, v ktorom si okrem náhrady škody uplatnil aj príslušenstvo. Súd túto zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 3.10.2018.

28.1. Súd sa preto zaoberal otázkou, kedy si mohol žalobca prvýkrát uplatniť nárok na úroky z omeškania a kedy začala plynúť premlčacia doba.

28.2. Súd aplikoval na posúdenie premlčania nároku na úrok z omeškania premlčaciu dobu, ktorá sa vzťahuje na hlavný záväzok, t.j. na uplatnený nárok na náhradu škody.

28.2.1. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

28.2.2. Podľa § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

28.3. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 157/2009 zo dňa 29. 06. 2010 dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok.

28.4. Žalobca si podaným návrhom na rozšírenie žaloby podaným v konaniach sp. zn. 12Cb/153/2002 a sp. zn. 12Cb/35/2003 doručeným súdu dňa 30.12.2003, uplatnil sumu, ktorú špecifikoval až podaním doručeným súdu dňa 20.9.2018. V uvedenom podaní si po prvýkrát uplatnil k týmto žalovaným sumám aj príslušenstvo. Žalobca si náhradu škody uplatnil včas (už dňa 30.12.2003) aj keď do omeškania sa žalovaný dostal až neskôr, avšak úroky z omeškania si žalobca uplatnil na súde až dňa 20.9.2018. Štvorročná premlčacia doba začala plynúť však až odo dňa, kedy sa žalovaný dostal do omeškania. Keďže súd pri uplatnených sumách dospel k záveru, že žalovaný sa do omeškania dostal až pripustením zmeny žaloby na pojednávaní dňa 3.10.2018, nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku na úroky z omeškania a teda na námietku žalovaného súd prihliadnuť nemohol.

29. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 82 % (súd mu priznal sumu 42.943,86 eur z uplatnenej sumy 52.618,13 eur) a neúspech 18 %, preto mu súd ich náhradu priznal pomerom úspechu proti žalovanému v rozsahu 64 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok.